

421
0120
53

การศึกษาการใช้ภาษาอังกฤษบนไทย

ปริญญาโท

ของ

วงศ์เช ภัทรนิตย

18 ส.ค. 2526

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 พระโขนง กรุงเทพฯ 11 โทร. 3921 575, 391 5058

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

ตุลาคม 2525

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

150925

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปฏิญานพนธ์
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการที่ปรึกษา

ประธาน

ทพวรรณ โสโสมภร

กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

ประธาน

ทพวรรณ โสโสมภร

กรรมการ

ดร. ปาริชาติ

กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากเงินงบประมาณแผ่นดิน

ปริญญาโทฉบับนี้ได้รับความช่วยเหลือและคำแนะนำอย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์

ดร.ประพาสัน พงษ์ธิประภา และ ดร.นพวรรณ โชติพันธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ
ท่านอาจารย์ทั้งสองไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิพุธ โสภางค์ ที่ได้กรุณาเป็นกรรมการสอบ
ในการทำวิจัย รองศาสตราจารย์ ศรียา นิยมธรรม คุณปรีชา - คุณกัลยา แม่นรินทร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วัน เกศพิชัย ที่ช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา และให้กำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์
นักวิชาการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการตอบแบบสอบถาม

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ของสถาบันต่าง ๆ ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวม
ข้อมูล คุณทำรงลักษณ์ เอื้อนครินทร์ คุณระเบียบ พงษ์สุวรรณ คุณพรษา ชนะทอง
คุณสงศรี คีรีแก้ว คุณโชติมา จิงสวัสดิ์ คุณเสาวลักษณ์ แพทอง คุณสนองศรี รุกติษฐ์
คุณจิรพันธ์ พิทักษ์ และเพื่อน ๆ น้อง ๆ ที่ไม่อาจกล่าวนามในที่นี้ได้ ที่ให้ความช่วยเหลือในการ
เก็บรวบรวมข้อมูล

กราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และพี่ ๆ ที่ให้ความสนับสนุนในการศึกษาของผู้วิจัยมาตลอด

วงศ์เฮา ภทรนิตย์

สารบัญ

บทที่	หน้า
✓ 1 บทนำ	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
✓ ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	3
✓ คำนิยามศัพท์เฉพาะ	4
ข้อตกลงเบื้องต้น	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
ความเป็นมาของภาษายูโรบที่นำมาใช้ในไทยระยะแรกเริ่ม	8
การใช้ภาษาอังกฤษบนไทยในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว	9
การบัญญัติศัพท์	12
การใช้ภาษาอังกฤษบนไทยในปัจจุบัน	14
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	15
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	17
ประชากร	17
กลุ่มตัวอย่าง	18
✓ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	18
การเก็บรวบรวมข้อมูล	22
การวิเคราะห์ข้อมูล	23
4 ผลการศึกษาค้นคว้า	24
ผลการศึกษาข้อมูลจากการพูด	24

ผลการศึกษาข้อมูลจากการ เขียน	28
การศึกษาลักษณะและสา เหตุของการใช้ภาษาอังกฤษในประเทศไทย	35
ลักษณะของการใช้ภาษาอังกฤษในประเทศไทย	35
สา เหตุของการใช้ภาษาอังกฤษในประเทศไทย	39
5 สรุป อภิปรายผล และขอเสนอแนะ	54
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	54
การศึกษาค้นคว้า	54
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	55
อภิปรายผล	56
ขอเสนอแนะ	61
บรรณานุกรม	62
ภาคผนวก	66

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	จำนวนศัพท์และอัตราร้อยละของคำแต่ละประเภทในการพูด	20
2	จำนวนศัพท์และอัตราร้อยละของคำแต่ละประเภทในการเขียน	34
3	อัตราร้อยละในการใช้คำอังกฤษหนึ่งคำในประโยคหรือกลุ่มคำ	36
4	อัตราร้อยละในการใช้คำอังกฤษควบคู่กับความหมายภาษาไทย	37
5	อัตราร้อยละในการใช้คำอังกฤษมากกว่าหนึ่งคำในประโยคหรือกลุ่มคำ	38
6	อัตราร้อยละของสาเหตุของการใช้ภาษาอังกฤษบนไทยในการพูดของ นักวิชาการและนักเขียนสาขามนุษยศาสตร์	40
7	อัตราร้อยละของสาเหตุของการใช้ภาษาอังกฤษบนไทยในการพูดของ นักวิชาการและนักเขียนสาขาสังคมศาสตร์	43
8	อัตราร้อยละของสาเหตุของการใช้ภาษาอังกฤษบนไทยในการพูดของ นักวิชาการและนักเขียนสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	46
9	อัตราร้อยละของสาเหตุของการใช้ภาษาอังกฤษบนไทยในการพูดของ นักวิชาการและนักเขียนทุกสาขาวิชา	49
10	อัตราร้อยละของสาเหตุของการใช้ภาษาอังกฤษบนไทยในการเขียนของ นักวิชาการและนักเขียนสาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	51

ภาษา เป็นสมบัติของสังคมที่บอกให้รู้ถึงความต้องการ ภาษาจึงต้องพัฒนาตามสังคม ตลอดเวลา ในฐานะที่คนเป็นผู้บันทึกการเปลี่ยนแปลงของสังคม คนจึงเป็นผู้บันทึกความเปลี่ยนแปลงของภาษาคำย การใช้ภาษาเปลี่ยนแปลงไปตามสมัยและเหตุการณ์ จึงทำให้เกิดคำและสำนวนใหม่อยู่เสมอ ลักษณะของภาษาจึงเปลี่ยนแปลงไปค่าย การเปลี่ยนแปลงของภาษา ไม่ใช่เป็นการทำลายภาษา แต่เป็นการขยายตัวของภาษาและเป็นการยืมภาษาอื่นมาใช้ ตามความต้องการของสังคมในด้านความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และองค์ประกอบอื่น ๆ โดยการนำคำจากภาษาอื่นมาใช้ก่อนในชั้นต้นแล้ว คำเหล่านั้นค่อย ๆ เข้ามามีบทบาทต่อภาษาในภายหลัง การที่ภาษาใดภาษาหนึ่งเข้ามาปะปนอยู่ในอีกภาษาหนึ่ง เป็นการขยายตัวของภาษาทำให้มีคำใช้มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพูด จะมีการยืมคำภาษาต่างประเทศมาใช้ในภาษาของตน ทำให้เกิดการถ่ายทอดภาษาขึ้น ภาษาไทยที่เราใช้พูดจาทักตอสื่อสารอยู่ทุกวันนี้ มีการผันผวนเปลี่ยนแปลงตามยุคตามสมัย และมีภาษาต่างประเทศเข้ามาปะปนอยู่มากมาย ทั้งนี้เนื่องมาจากอิทธิพลทางภาษาระหว่างชนชาติที่มีความสัมพันธ์ติดต่อกันหลาย ๆ ด้าน ทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ทำให้ภาษาของเราเปลี่ยนแปลงขยายตัวจากเดิมอย่างกว้างขวาง ทั้งในลักษณะของการนำเอาภาษาไทยที่มีอยู่มาใช้ในความหมายที่กว้างออกไป และในลักษณะของการนำเอาภาษาต่างประเทศเข้ามาปะปนเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เพราะภาษาเป็นสื่อที่ใช้ปะปนกันได้ อันเป็นการแสดงให้เห็นถึงความมั่งคั่งของภาษาทางหนึ่ง

ภาษาย่อมมีวิวัฒนาการไปตามความเคลื่อนไหวของสังคมมนุษย์ผู้ใช้ภาษานั้น ๆ ดังนั้นการที่ประเทศไทยมีกลุ่มชนหลายชนชาติใช้ภาษาของตนในการติดต่อสื่อสาร เฉพาะกลุ่มและใช้ภาษาไทย เป็นสื่อกลาง เมื่อมีการติดต่อสื่อสารกับกลุ่มชนอื่น ๆ ในประเทศ ทำให้มีการใช้ภาษาสองภาษาในกลุ่มคำประโยคเดียวกัน เมื่อมีการใช้ภาษาในลักษณะนี้มากขึ้นทำให้กลายเป็น

การใช้ภาษาไม่อีกลักษณะหนึ่ง นอกจากนี้ภาษาต่างประเทศที่ใช้ปะปนแพร่หลายในไทยส่วนมาก เป็นภาษาของชนชาติเพื่อนบ้านใกล้เคียงที่มีลักษณะวัฒนธรรมใกล้เคียงกัน มีอิทธิพลมาจากศาสนา หรือมีวิวัฒนาการของภาษาใกล้เคียงกันมา ดังจะเห็นได้จากการที่ภาษาจีนเข้ามาปะปนในชีวิตประจำวัน เช่น แฉิก แซ่ ลี้ เสง คำในภาษาเขมรที่นำมาใช้ในราชาศัพท์ เช่น เสด็จ เสวย สรง หรือคำในภาษาอินเดียที่มีอิทธิพลมาจากศาสนา เช่น บาป บุญ กรรม การนำ ภาษาต่างประเทศเหล่านี้มาใช้จะเป็นไปในลักษณะของการยืมภาษาโดยนำคำนั้น ๆ มาดัดแปลงใช้เป็นภาษาไทย หรือใช้ทับศัพท์ภาษาเดิม แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า ภาษาที่ปะปนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ในภาษาไทยในระยะไม่กี่ปีที่ผ่านมา คือ ภาษาอังกฤษ ทั้ง ๆ ที่ชนชาติเจ้าของภาษามี วัฒนธรรมแตกต่างไปจากเรามากมาย ทั้งนี้เพราะสังคมไทยได้เปลี่ยนจากสังคมเกษตรมาเป็น สังคมพาณิชย์ และกำลังก้าวเข้าไปหาอุตสาหกรรม ความเจริญทางด้านเทคโนโลยี ทาง วิทยาศาสตร์ การพัฒนาความรู้ การคมนาคม การสื่อสารมวลชน ทำให้วัฒนธรรมประเพณีของ ชนชาติตะวันตก รวมไปถึงการใช้ภาษาเข้ามามีอิทธิพลมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการ ศึกษา เพราะภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการศึกษาค้นคว้า ทำให้เราต้องศึกษาภาษาอังกฤษ มากขึ้น กลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการใช้ภาษาคือ นักวิชาการ และนักเขียน นักวิชาการเป็น กลุ่มบุคคลที่นำเอาภาษาอังกฤษมาใช้ในภาษาไทยมากในการเผยแพร่ความรู้ต่าง ๆ จึงทำให้ คำในภาษาอังกฤษค่อย ๆ กลายเป็นสื่อที่ใช้ในวงการต่าง ๆ ของไทยไปด้วย เช่น วงการ ธุรกิจ การค้า การเมือง การศึกษา วิทยาศาสตร์ การปกครอง การแพทย์ และ การบันเทิง เป็นต้น แต่อย่างไรก็ดี การใช้ภาษาอังกฤษบนไทยถูกต่อต้านจากบุคคลหลายฝ่าย ว่า เป็นเหตุให้ภาษาวิบัติ (ประสิทธิ์ สุนทรโรท 2518 : 5) หรือที่ นิพนธ์ อินสิน ว่า เป็นการกักรัดทางภาษา (นิพนธ์ อินสิน 2518 : 19) ด้วยเหตุที่ว่า ทั้ง ๆ ที่มีปฏิริยา ต่อต้านการใช้ภาษาอังกฤษบนไทยยังมีผู้ใช้แพร่หลายทั่วไปในคนเกือบทุกระดับชั้น ทำให้ผู้วิจัย ต้องการที่จะศึกษาเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษบนไทย เพื่อศึกษาแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลง ภาษาต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาลักษณะการใช้ภาษาอังกฤษปนไทย (English - Thai Code - Mixing) ในการพูดของนักวิชาการ
2. เพื่อศึกษาลักษณะการใช้ภาษาอังกฤษปนไทย ในการเขียนของนักวิชาการ และนักเขียน ในวารสาร เจริญวิชาการและเชิงบันเทิงคดี
3. เพื่อศึกษาสาเหตุของการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักวิชาการและนักเขียน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบลักษณะการใช้ภาษาอังกฤษปนไทย ในการพูดของนักวิชาการ
2. ทำให้ทราบลักษณะการใช้ภาษาอังกฤษปนไทย ในการเขียนของนักวิชาการและนักเขียน ในวารสาร เจริญวิชาการและเชิงบันเทิงคดี
3. ทำให้ทราบสาเหตุของการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยของนักวิชาการและนักเขียน
4. เป็นแนวทางในการศึกษาการ เปลี่ยนแปลงภาษาต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. การใช้ภาษาอังกฤษปนไทยในการพูด ศึกษาจาก การบรรยาย การอภิปราย และปาฐกถา ที่สถานต่าง ๆ จัดขึ้น ในเดือนธันวาคม 2524 ถึงเดือนมีนาคม 2525
2. ลักษณะการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยในการเขียน ศึกษาจาก วารสาร เจริญวิชาการ และเชิงบันเทิงคดี ที่ตีพิมพ์ในปี พ.ศ. 2519 พ.ศ. 2521 และ พ.ศ. 2523
3. สาเหตุของการใช้ภาษาอังกฤษปนไทย ศึกษาจากแบบสอบถามซึ่งนำไปถามกลุ่มตัวอย่าง คือ นักวิชาการที่มีชื่อปรากฏอยู่ในทำเนียบนักวิชาการ ของ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ และนักเขียนที่เขียนผลงานใด ๆ ในวารสาร เจริญวิชาการและเชิงบันเทิงคดีที่ใช้ในการศึกษา

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

ภาษาอังกฤษปนไทย (English - Thai Code - Mixing) คือ คำภาษาอังกฤษที่ปรากฏอยู่ในกลุ่มคำหรือประโยคภาษาไทย ตามความหมายเดิมของคำภาษาอังกฤษ คำเหล่านี้ได้มาจากการบรรยาย การอธิบาย ปรากฏา และวารสารเชิงวิชาการและเชิงบันเทิงคดี

นักวิชาการ คือ นักวิชาการที่มีรายชื่ออยู่ในทำเนียบนักวิชาการของ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

นักเขียน คือ ผู้เขียนผลงาน เช่น บทความ สารคดี นวนิยาย และเรื่องสั้นลงในวารสารที่ใช้ในการศึกษาคำนี้

วารสารเชิงวิชาการ คือ วารสารที่มุ่งเสนอความรู้ ในแง่วิชาการมากกว่าความรู้ในด้านอื่น ๆ เช่น คุรุปริทัศน์ มิตรครู เป็นต้น

วารสารเชิงบันเทิงคดี คือ วารสารที่มุ่งเสนอความบันเทิงมากกว่าความรู้ทางวิชาการ เช่น ปิอาร์ สตรีสาร เป็นต้น

การบรรยาย การอธิบาย และปรากฏา คือ การพูดต่อกลุ่มชน กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งที่สถานต่าง ๆ จัดขึ้น ซึ่งได้มาจากการประกาศของหนังสือพิมพ์รายวันที่มีในสำนักหอสมุดกลางมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ตั้งแต่วันที่ 14 ธันวาคม 2524 ถึงวันที่ 25 มีนาคม 2525

การพูด คือ การบรรยาย การอธิบาย และปรากฏา

การเขียน คือ ผลงาน ในวารสารเชิงวิชาการและบันเทิงคดี

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. การศึกษาคำนี้เป็นการศึกษาคำ เพราะการเปลี่ยนแปลงภาษาจะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในด้านศัพท์ไม่ว่าจะเป็นศัพท์โดด ๆ หรือจะเป็นกลุ่มคำ

2. คำภาษาอังกฤษที่นำมาศึกษา ไม่ใช่คำยืมที่ใช้อยู่เป็นที่รู้จักแพร่หลายในภาษาไทย เช่น เมล์ ไฮเตล การ์ด เทม แอปเปิ้ล คอลัมน์ และไอศกรีม เป็นต้น

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ภาษา เป็นผลผลิตของชุมชนและเป็นมรดกทางสังคมที่สำคัญยิ่งที่มนุษย์ทุกหมู่เหล่าใช้ต่อกันมาในชุมชนนั้น ๆ และการใช้ภาษาเป็นพฤติกรรมของมนุษย์ที่อยู่ในสังคม ขึ้นอยู่กับกาลเทศะ บุคคล และความจริงทางสังคม (บุญเหลือ เพชรสุวรรณ 2518 : 87) สิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งในการสื่อสารของมนุษย์ คือ คำนิยม รวมไปถึงความเชื่อ ขนบธรรมเนียมประเพณี นิสัย และความเคยชินของมนุษย์ สิ่งเหล่านี้จะเข้ามามีบทบาทสำคัญที่ทำให้การสื่อสารเปลี่ยนไป้วยประการต่าง ๆ นอกจากนี้แล้วภาษายังเป็นสื่อหลักในการถ่ายทอดประสบการณ์จริงของมนุษย์ เป็นตัวกลางแสดงความรู้และแสดงทักษะของบุคคลชนชาติต่าง ๆ กัน (Hertzler. 1965 : 50 - 51) เฮนเซล กล่าวว่า เจ้าของภาษามีสิทธิ์ที่จะเปลี่ยนแปลงภาษาของตนไปตามสิ่งแวดล้อม และในการใช้ภาษานั้นผู้รับจะมีอิทธิพลอย่างยิ่งที่ทำให้ภาษานั้น ๆ เปลี่ยนแปลงไป (Henzl. 1978 : 80) การเปลี่ยนแปลงภาษา โดยมากจะเป็นไปในลักษณะของการยืมภาษาอันเนื่องมาจากความสัมพันธ์ของภาษาสองภาษาที่มีอิทธิพลต่อกันและกันมากทั้งในการพูดและการเขียน การยืมในลักษณะนี้เป็นการยืมแล้วไม่คืน ไม่มีการเปลี่ยนแปลงในภาษาเดิม แต่จะเปลี่ยนแปลงในภาษาของผู้ยืม ยิ่งองค์ประกอบของภาษาทั้งสองแตกต่างกันมากยิ่งทำให้โอกาสที่จะเกิดการยืมภาษามากขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยงความไม่เข้าใจกัน ในกรณีที่ผู้รับไม่สัมผัสกับภาษาของผู้ส่ง หรือผู้ส่งไม่สัมผัสกับภาษาของผู้รับ (Hocket. 1958 : 402 - 403) การยืมภาษา (Linguistic Borrowing) เป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติของภาษาทุกภาษา ซึ่งนักภาษาศาสตร์จะสามารถสืบสาวขึ้นมาให้เห็นได้เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบหน่วยเสียงและหน่วยคำในภาษาทั้งหลายที่มีความสัมพันธ์กันโดยปกติ เมื่อชนที่พูดภาษาต่างกันมา มีความสัมพันธ์กันในทางกายภาพวัฒนธรรม ทางการค้า หรือแม้แต่วางสงครามก็ตาม ภาษาของชนทั้งสองกลุ่มนี้ย่อมจะได้รับผลอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างจากการติดต่อสัมพันธ์กันนั้น (กาญจนา นาคสกุล 2516 : 84) เมื่อมีการยืมมากขึ้นทำให้มีการใช้ภาษาในรูปแบบที่แตกต่างออกไป เป็นการใช้อย่างภาษาสองภาษาปนกันมากขึ้น

การใช้ภาษาปนกันระหว่างภาษาสองภาษาที่ใช้สลับกันไปไม่มีสองลักษณะ คือ การเปลี่ยนภาษาจากภาษาหนึ่งไปใช้อีกภาษาหนึ่งสลับกันไป (Code-Switching) และการใช้ภาษาหนึ่งเป็นอีกภาษาหนึ่ง (Code-Mixing) การใช้ภาษาสองลักษณะนี้ไม่เหมือนกัน แต่ยังเป็นที่น่าสนใจสืบสนว่าเป็นการใช้ภาษาแบบเดียวกัน

4. Code-Switching เป็นลักษณะของการใช้ภาษาสองภาษาที่ผู้ใช้มีความรู้ในภาษาทั้งสองเป็นอย่างดี และมีความสามารถในการเปลี่ยนภาษาที่ใช้ จากภาษาที่หนึ่งเป็นภาษาที่สองได้ตามต้องการ หรือเป็นลักษณะของการใช้หน่วยเสียงโดยผู้ใช้สามารถเปลี่ยนเสียงจากภาษาที่หนึ่งเป็นหน่วยเสียงในภาษาที่สอง การเปลี่ยนภาษาหรือหน่วยเสียงนี้ขึ้นอยู่กับกาลเทศะ สถานการณ์ และผู้รับสารหรือผู้ฟัง การใช้ Code-Switching นี้มักจะใช้ในกลุ่มชนที่ใช้ภาษาแบบทวิภาษา (Bilingual Speech Community)

ตัวอย่างการศึกษา Code-Switching ของบีบี (Beebe) เกี่ยวกับการเปลี่ยนหน่วยเสียงในนักเรียนที่ใช้ทวิภาษาจีน - ไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าเด็กจะใช้หน่วยเสียงในภาษาจีนในขณะที่พูดภาษาไทยกับเด็กที่ใช้ทวิภาษาจีน - ไทย ด้วยกัน เช่น /d-/ เด็กจะใช้หน่วยเสียง /l-/ แทน หรือหน่วยเสียง /-n/ เด็กจะใช้ /-ŋ/ แทน แต่เมื่อพูดกับเด็กที่พูดภาษาไทยแต่เพียงอย่างเดียว เด็กจะใช้หน่วยเสียงในภาษาไทย

ตัวอย่างการใช้ Code-Switching ในลักษณะของการเปลี่ยนภาษาในอินเดียระหว่างภาษาฮินดี (Awadhi) และภาษาฮินดี

maĩ sab samajhtā hū. tum bhī khañā kī tarah bahas karne lagē hō. maĩ sātvē aur navē kā pharak samajhtā hū. (Switch to Awadhi) hamkā ab prinspalī kare na sikhāv bhaiyā jonū hukum hai, tonū cuppe karī aut karo, samjhyo ki nāhī.

I understand everything. You also have started arguing like Khana. I understand the difference between seven and nine. (Switch to Awadhi) Don't teach me, dear, how to be a principal. Whatever is the order, you carry it out quietly. Do you understand or not? (Kachru. 1978 : 19)

สำหรับ Code - Mixing เป็นการขยายการยืมภาษา (borrowing language) ทางหนึ่ง และเป็นการใช้ภาษาอีกแบบหนึ่งที่ไม่ได้จำกัดวงในกลุ่มชนที่ใช้ภาษาหรือจำกัดวงในกลุ่มชนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง แต่เป็นการใช้ภาษาที่ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบของสังคม สังคมใดมีกลุ่มชนหลายเชื้อชาติหลายภาษา โอกาสที่ภาษาอื่นจะเข้ามาปะปนในการใช้ภาษาของตนมีมากขึ้น ตัวอย่างเช่น ในประเทศอินเดีย มีหลายชนชาติหลายภาษา ประชาชนจึงมีลักษณะของการใช้ภาษาแตกต่างกันออกไปมากมาย ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบของสังคมในแต่ละกลุ่มชน

กาญจนา (Kachru. 1978 : 23 - 24) ได้ศึกษาการใช้ภาษาปะปนกันในอินเดียว่ามีสี่ลักษณะ คือ

1. Englishization คือ การใช้ภาษาอังกฤษปะปนภาษาเดิมของผู้ใช้ ทั้งนี้เพราะภาษาอังกฤษเป็นเครื่องหมายของสมัยนิยม เป็นภาษาที่อยู่ในภาวะเศรษฐกิจสังคม และเป็นภาษาที่ใช้อยู่ในกลุ่มชนของผู้มีความรู้
2. Sanskritization คือ การใช้ภาษาสันสกฤตปะปนภาษาเดิมของผู้ใช้ การใช้ในลักษณะนี้อยู่ในแวดวงศาสนา วรรณคดีวิจารณ์ และปรัชญา
3. Persianization คือ การใช้ภาษาเปอร์เซียปะปนภาษาเดิมของผู้ใช้ การใช้ในลักษณะนี้เป็นการใช้ในกลุ่มผู้นับถือศาสนาอิสลาม และในศาลชั้นต้น เป็นการนำคำมาใช้ในกฎหมาย
4. Pidginization คือ การใช้ภาษาที่ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ไม่เฉพาะเจาะจงลงไป การใช้ภาษาในลักษณะเช่นนี้ คือ Bazar Hindi, Butler English หรือ Chi Chi English (Kachru. 1978 : 23 - 24)

คำที่ใช้ในภาษาไทยมีทั้งคำไทย และคำที่ยืมมาจากภาษาอื่น ทั้งที่ยืมมาโดยตรงและยืมผ่านภาษาอื่น ๆ อีกต่อหนึ่ง ภาษาไทยมีคำยืมมาจากภาษาต่าง ๆ เช่น ภาษาบาลี สันสกฤต เขมร จีน ขวา มลายู และภาษาทางยุโรปอื่น ๆ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ การยืมภาษาต่างประเทศทำให้ภาษาขยายตัว (ศักดิ์ศรี เขม้นักดา 2516 : 39) การยืมที่เห็นได้ง่ายที่สุด คือ การยืมคำจากภาษาต่างถิ่นกัน หรือจากภาษาต่างประเทศ อันเป็นเหตุให้คำภาษาต่างประเทศเข้ามาปะปนในภาษาไทยมากมาย (กาญจนา นาคสกุล 2516 : 84)

ความเข้ามาของภานายยุโรปที่นำมาใช้ในไทยระยะแรกเริ่ม

ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับยุโรป เริ่มมีในระยะต้นพุทธศตวรรษที่ 21 โดยชนชาติโปรตุเกสเข้ามาติดต่อค้าขายกับไทยทางทิศตะวันออก (สงวน อ้นคง 2514 : 56) และได้ทำการค้าขายติดต่อกับชนชาติฝรั่งอื่น ๆ ตามที่ปรากฏในประชุมพงศาวดาร ภาคที่ 55 (สมเด็จพระนารายณ์มหาราช 2512 : 7) ว่า "การล้าขายกับต่างประเทศที่เป็นชาวตะวันออกด้วยกัน เช่น จีน และแขกชาวอินเดีย ได้มีมาแต่ครั้งสมเด็จพระนารายณ์มหาราช การค้าขายกับต่างประเทศมาเจริญมากขึ้น เมื่อครั้งแผ่นดินสมเด็จพระเจ้าทรงธรรมครองกรุงศรีอยุธยา พ่อค้าฝรั่งต่างชาติก็เริ่มไปค้าขายมากขึ้นแต่ครั้งนั้น"

ต่อจากนั้นมา ในปี พ.ศ. 2317 สมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช ชาวฮอลันดาได้เข้ามาเจริญสัมพันธไมตรีกับไทย (สงวน อ้นคง 2514 : 59) ต่อมาในสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช สมเด็จพระนารายณ์มหาราชทรงอธิบายเรื่องราชทูตไทยไปยุโรป ในประชุมพงศาวดาร ภาคที่ 29 (สมเด็จพระนารายณ์มหาราช 2476 : 1) ว่า "ในเรื่องราชทูตที่ไปมากับสยาม จะเป็นราชทูตที่นักบริวารต่างประเทศเข้ามาก็ดี หรือราชทูตไทยไปเจริญทางพระราชไมตรีถึงต่างประเทศก็ดี ตอนไหน ๆ ไม่เื่องลือรู้แพร่หลายเท่า เมื่อสมเด็จพระนารายณ์มหาราชทรงพระราชไมตรีกับพระเจ้าหลุยส์ที่ 14 กรุงฝรั่งเศส ..."

เมื่อสิ้นรัชกาลสมเด็จพระนารายณ์มหาราชแล้ว ความสัมพันธ์ระหว่างไทยและประเทศในยุโรปก็ลงอย่างเด็ดขาด (สงวน อ้นคง 2514 : 71) ถ้าต่างประเทศที่เข้ามาในระยะแรกเริ่มมักจะ เป็นสิ่งของเครื่องใช้ ชื่อนุคคล และสถานที่ เช่น เรีโย (rialto) กระดาษ (cartas) หนานักหรือยานัก (ananas) พระเจ้ามอริสแห่งราชวงศ์ออเรนจ์ (Prince Maurice of Orange) เป็นต้น

ความสัมพันธ์กับประเทศยุโรปเริ่มมีขึ้นอีกครั้งในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ รัชกาลสมัยสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ในปี พ.ศ. 2173 คณะมิชชันนารีอเมริกันมาเมืองไทยและนำเอาวัฒนธรรมอเมริกันในด้านการรักษาโรค วิชาแพทย์ การปลูกฝังป้องกันไข้ทรพิษ อุตสาหกรรมต่อเรือแบบฝรั่ง และสอนภาษาอังกฤษให้แก่คนไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงศึกษาจากเชสส์ คัลเวล มิชชันนารีอเมริกัน (สงวน อ้นคง 2514 : 99)

เมื่อถึงรัชสมัยของพระองค์ได้มีการติดต่อสัมพันธ์ทางการทูตกับอังกฤษ อเมริกา และฝรั่งเศส นับเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้คำจากภาษาประเทศยุโรป โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษเข้ามาใช้ปะปนอยู่ในภาษาไทยมาจนถึงปัจจุบัน

การใช้ภาษาอังกฤษปนไทยในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

ในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว มีการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยแพร่หลายทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเชื้อพระวงศ์และในวงการผู้มีการศึกษา ทั้งนี้เนื่องมาจากการมีครูชาวต่างประเทศเข้ามาสอนภาษาอังกฤษในไทยตามที่ปรากฏใน เรื่องของนักเรียนเมืองอังกฤษ ของพระราชนิพนธ์เชอ กรมหมื่นพิทยาลงกรณ์ (พระราชนิพนธ์เชอ กรมหมื่นพิทยาลงกรณ์ 2514 : 15) ว่า "ครูอังกฤษคนที่ 2 ชื่อมิสเตอร์กรีน เป็น เอ็ม.เอ. มาจากออกซฟอร์ด เวลามาโรงเรียน แกล้งตัวใช้แถบเลแถบอย่าง เอ็ม.เอ. เสมอ จึงเอาหนังสือออกเสียในเมืองไทยนี้มาก ..." และเนื่องจากการติดต่อสัมพันธ์ทางการพาณิชย์ตามที่ปรากฏใน ประมุขพงศาวดาร ภาคที่ 55 (สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหมื่นราชานุภาพ 2512 : 16) ว่า "ครอเพิกลงความเห็นของตนเองลงไว้ว่า การที่ชาวทุนนั้น ไม่น่าอัศจรรย์ ทุนไทยไม่มีเอเยนต์ที่ดี มีแต่พวกแขกนายห้างที่หาประโยชน์ไม่สุจริต ไทยจึงถูกฉ้อฉลจนขาดทุน ..."

ตัวอย่างการใช้ภาษาอังกฤษปนไทย ในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว นอกจากมีการเปลี่ยนแปลงในการบริหารราชการแผ่นดินแล้ว ชีวิตคนไทยทุกด้านเริ่มเปลี่ยนไปค่อย และเปลี่ยนแปลงมาเรื่อย ๆ จนกระทั่งทุกวันนี้ แม้แต่ในด้านการประพันธ์ ทุนเหตุที่คนไทยไปศึกษาที่ประเทศอังกฤษมากกว่าประเทศอื่น อิทธิพลภาษาอังกฤษจึงมีมากกว่าภาษาอื่น ดังปรากฏในพระราชนิพนธ์ของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระนิพนธ์ และงานนิพนธ์ในรัชสมัยของพระองค์ ตัวอย่างเช่น พระนิพนธ์ ไกลบ้าน ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

— เว็ททอสมอ 15 นาที (minutes) จะย่ำคำ

- ที่ว่าการกงสุล (consule) และโฮเต็ล (hotel) กับร้านขายของ
- ไปร้านขายเหล้า ซึ่งได้อะปอยน์เมนต์ (appointment) คอยเพื่อจะไปกินน้ำ
- จุกควยเทียนไข อย่างแฟรี่แลมป์ (fairy - lamp)
- ... จิ้งโคโนน้ำเลมอนเนด (lemonade) บนโต๊ะ
- ... พอให้แล้วถึงเชียร์ (cheer) กัน
- ทานสุนทรพจน์ของกษัตริย์ (speech) ไปในภาษาอังกฤษ
- เวลานั้นราคาหุ้น (share) ที่ขายกันอยู่ในตลาดสองพันแฟรงค์ (franc)
- ผู้บังคับการโปลิศ (police) ในลำคลอง
- ... แต่ลิฟท์ (lift) ไม่ทำอะไรจะ
- เล็ค (lace) ผูกทำไม้เท้า เล็ค (lace) แยกจะเพิ่มเป็นไรไป
- นวนเข้าโปงเบลงเกต (blanket) ค้างแถวหน้า

พระราชพิธีเสด็จ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

- การที่นายโรปรคราวนี้ เป็นการฝึกกับคราวก่อน คือมาอย่างไพรเวต (private)

ความมุ่งหมายว่าจะไม่ต้องแต่งยูนิฟอร์ม (uniform) ในที่ใด

- เพรสิเดนต์ (president) เมืองฝรั่งเศส
- กองจะต้องทำต่อไปอีก (week) ละสองครั้ง
- เล็คโพรเฟสเซอร์ (professor) ที่เป็นครูหลัก
- พระราชานั้นเขาส่งไปไว้ บริติชมิวเซียม (British museum)
- ... ให้เป็นหน้าที่สอบเอนทรานซ์เอกเขมมีเนชั่น (entrance examination)

อย่างเดียว

ประชุมพงศาวดาร ภาคที่ 55 ของสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ สมเด็จพระมหา

การกราชานุภาพ

- ผู้สำเร็จราชการหัวเมืองอินเดียของอังกฤษ ให้เรสซิเดนต์ (resident) อังกฤษ
- ที่เมืองสิงคโปร์มีหนังสือเข้ามาถึงเสนาบดีว่า ...

- การที่เขาทุนนั้นไม่น่าอัศจรรย์ ไทยไม่มีเอเจนต์ (agent) ที่ดี

เรื่องของนักเรียนเมืองอังกฤษ ของ พระราชวรวงศ์เธอ กรมหมื่นพิทยาลงกรณ์

- ความคิดของข้าพเจ้านั้น ทะยานว่าจะขึ้นไปยูนิเวอร์ซิตี (university)
- ถ้าเป็นเช่นนั้น ก็จะลำบากด้วยประการทั้งปวง มีฟังเล็กเซอร์ (lecture)

ไม่เข้าใจ เป็นต้น

- การแต่ง "เอซซาย" (essay) หรือเรียงความอังกฤษ
- เขาก็มักไปโรงเรียน ไปพรไวก์สกูล (private school) ไปปับลิคสกูล (public school) เสียก่อน
- ส่วนการที่เดินทางไปมา ในเรื่อเมลล์ (mail) อย่างไรนั้น ...
- วันที่ 11 เมษายน ถึงเมืองสิงคโปร์ เสียงยิงสลุต (salute) หูแทบลั่น
- ข้อชาวของตามที่ต้องการ เสร็จแล้วก็ไปโฮเต็ล (hotel)
- หีบสำหรับใส่การ์ด (card) ชื่อ
- เวลาที่นักเรียนได้หยุดเรียนเป็นคราวฮอลิเดย์ (holiday)
- เรือนที่รับไลเซนซ์ (licence) เช่นนี้จะรับใครมาอยู่ไม่ได้ นอกจากติวเตอร์

(tutor) ตามคอลลิจ (college)

- เว้นแต่นักเรียนที่ได้สกอแลร์ชิป (scholarship) คือเงินรางวัลช่วยในการเรียน
- จะคงเข้าได้ ภายใน 6 เทอม (terms)

และแม้ในทศวรรษกรณมีการใช้ภาษาอังกฤษปนไทย เช่น ที่เจ้าพระยาภาสกรวงศ์ แต่งโคลง
สี่สุภาพมเกาะสี่ซัง กายรัชกาลที่ 5 เมื่อคราวเสด็จประพาสเมืองจันทบุรี ในปี พ.ศ. 2419

(วิจารณ์ แสงพลสิทธิ์ 2524 : 19) ทั้งนี้

สี่ซังเป็นเกาะซัน

โคลเมตซลิสสุท

ทอนนารศกัศ

อินวลิตมาอยู่แล

เขตสมุทร ปราการเฮย

สละอากาศ (climate)

กาวเทศ อินนา (good)

อิลฟไคเซนบุรี (invalid, live, century)

การใช้ภาษาอังกฤษเป็นไทยในรัชกาลที่ 5 จะเป็นการเพิ่มสิ่งที่ขาดเสียส่วนมาก ทั้งนี้ เนื่องมาจากมีสิ่งใหม่ ๆ เข้ามา ไทยเรายังไม่มีคำใช้ จึงมีคำนั้น ๆ มาใช้ก่อน เพื่อมีการบัญญัติศัพท์ขึ้น จึงเปลี่ยนไปใช้ศัพท์ที่บัญญัติขึ้น แต่คำบางคำถึงแม้จะมีคำไทยใช้แล้วยังคงใช้คำในภาษาเดิมอยู่จนปัจจุบัน เนื่องมาจากความเคยชิน และความสะดวกในการใช้คำนั้น

การบัญญัติศัพท์

การบัญญัติศัพท์ได้มีขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2485 โดยรัฐบาลตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งให้มีหน้าที่พิจารณาบัญญัติศัพท์ให้เพียงพอแก่การแต่งคำารต่าง ๆ โดยมอบให้ พลตรีพระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นราชนิพนธ์ประพันธ์คำเนินการ ต่อมาในปี พ.ศ. 2503 ปรากฏหนังสือราชบัณฑิตยสถาน ถึง เสด็จฯ อธิการคณะรัฐมนตรี ว่า "เนื่องจากปัจจุบันนี้ ความก้าวหน้าทางวิชาการได้เป็นไปอย่างกว้างขวางและรวดเร็ว การถ่ายทอดวิชาการจากภาษาอื่นมาสู่ภาษาไทย ย่อมเป็นเรื่องจำเป็น และรีบด่วน ทั้งนี้เพื่อความเจริญรุ่งเรืองทางวิชาการของประเทศชาติและประชาชน ในการถ่ายทอดวิชาการนี้จำเป็นต้องมีการบัญญัติศัพท์ขึ้นในภาษาไทย สำหรับใช้เป็นพิเศษในสาขาวิชาการนั้น ๆ ..." โดยให้คณะกรรมการบัญญัติศัพท์ภาษาไทยมีหน้าที่บัญญัติศัพท์ขึ้นใช้ในภาษาไทย และพิจารณาให้ความเห็นชอบศัพท์ที่ กระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ ได้บัญญัติขึ้น แล้วรวบรวมเสนอ คณะรัฐมนตรี เพื่อประกาศใช้ โดยทำเป็นประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี

ในการบัญญัติศัพท์นี้ คณะกรรมการบัญญัติศัพท์ได้วางหลักเกณฑ์สองประการคือ

1. การคิดคำขึ้นใหม่

2. การทับศัพท์

1. การคิดคำขึ้นใหม่ คือ การผูกคำเพื่อให้เป็นศัพท์ขึ้นมา มีสองแบบคือ คิดผูกขึ้นจากคำไทยก่อน เช่น พัดลม ไฟฟ้า ไม้ขีดไฟ ศัพท์ประเภทนี้ให้ความหมายตรงตามศัพท์เข้าใจง่าย ทั้งความหมายและเสียง และใช้คำบาลี สันสกฤต ที่มีใช้เป็นคำไทยอยู่แล้วมาผูกขึ้น ศัพท์ประเภทนี้เป็นศัพท์กระต๊อตรงตามศัพท์เดิม

2. การทับศัพท์ คือ การถ่ายเสียงศัพท์ในภาษาเดิมออกเป็นภาษาไทย คณะกรรมการบัญญัติศัพท์จะใช้วิธีนี้ก็ต่อเมื่อ ไม่สามารถใช้วิธีที่ 1 ได้ หรือในกรณีที่เห็นว่าศัพท์นั้น เป็นศัพท์เทคนิค

ที่ใช้เฉพาะในวิชาการนั้น ๆ และได้ใช้กับศัพท์มาจนเป็นที่เข้าใจในหมู่ผู้ใช้อยู่แล้ว (สุจิตรา
กลั่นเกสร 2518 : 17 - 18)

นอกจากคณะกรรมการบัญญัติศัพท์ภาษาไทยแล้ว ยังมีคณะกรรมการบัญญัติศัพท์วิทยาศาสตร์
ขึ้นมาอีกคณะหนึ่ง ทั้งนี้เพราะ

1. ความก้าวหน้าทางวิชาการโดยเฉพาะที่เกี่ยวกับวิชาวิทยาศาสตร์ เป็นไปอย่าง
กว้างขวางและรวดเร็วมาก การถ่ายทอดทางวิชาการจากภาษาอื่นมาสู่ภาษาไทย จึงเป็นเรื่อง
จำเป็น ปัจจุบันมีผู้เรียบเรียงและแปลตำราวิชาการทางด้านวิทยาศาสตร์มากขึ้น และต่างก็
กำหนดศัพท์ขึ้นใช้กันเองทำให้เกิดการสับสน
2. ศัพท์วิทยาศาสตร์ และศัพท์ทางวิชาการสาขาอื่น ๆ ที่ราชบัณฑิตยสถานได้บัญญัติไว้
ไม่เพียงพอ ทั้งเป็นศัพท์ที่ได้บัญญัติไว้นานแล้ว ถ้าจะรอให้คณะกรรมการบัญญัติศัพท์ภาษาไทยเพียง
คณะเดียวเป็นผู้พิจารณาบัญญัติแล้วก็กำหนดไม่ได้ว่าจะเริ่มบัญญัติศัพท์วิทยาศาสตร์ได้เมื่อใด
ราชบัณฑิตยสถานจึงเห็นควรให้มีคณะกรรมการชุดนี้ขึ้น เพื่อแบ่งเบาภาระของกรรมการบัญญัติ
ศัพท์ภาษาไทยและเพื่อให้ทันต่อการขยายตัวของวิชาการด้านนี้ (สุจิตรา กลั่นเกสร 2521 : 37)

วิธีการบัญญัติศัพท์ของ พลตรีพระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนคราภิวงศ์ประพันธ์

1. จำแนกความหมายตามศัพท์และความหมายนิยมใช้ เช่น ปฏิรูป (reform)
การเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสม ...
2. คำนี้ถึงความสำคัญของท่านเองเสียง เช่น พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้า
เจ้าอยู่หัวทรงเรียก United States of America ว่า สหกรณ์รัฐอเมริกา (สะ หะ กะ
ระ ณะ รัค อะ เม ริ กา) มีเสียง อะ มากไปสำหรับคนไทย สมเด็จพระมหาสมณเจ้า
กรมพระยาวชิรญาณวโรรส จึงทรงใช้ว่า สหการรัฐอเมริกา เพื่อให้เหมาะสมแก่เสียงในภาษาไทย
และพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงแปลงเป็น สหปาสีรัฐอเมริกา เพื่อให้ได้ความชัด
ว่า ปกครองร่วมกัน ต่อมาจึงไต่ร่นมาเป็น สหรัฐอเมริกา (ส.ร.อ.) เพื่อให้ได้อักษรย่อสามตัว
เหมือน U.S.A.

ในการบัญญัติศัพท์นั้น ความหมายในภาษาเดิมไม่สำคัญเท่าใดนัก อาจเปลี่ยนแปลงได้
เพราะเหตุว่า เราจะเพิ่มความหมายใด ๆ เข้าไปในศัพท์ใหม่ที่มีบัญญัติขึ้นมาได้ทั้งสิ้น (อติศักดิ์
ทองบุญ 2518 : 6)

การใช้ภาษาอังกฤษบนไทยในปัจจุบัน

ตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเป็นต้นมา การพัฒนาในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะทางด้านเทคโนโลยี ด้านการพาณิชย์ และด้านการศึกษา ทำให้การใช้ภาษาอังกฤษบนไทยเพิ่มขึ้นมากมาย ทั้งนี้เพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล เป็นสื่อกลางในการติดต่อไม่ว่าจะเป็นในด้านใด ๆ ก็ตาม มักจะเป็นภาษาอังกฤษรวมอยู่ด้วยทั้งสิ้น สาเหตุสำคัญที่ทำให้การใช้ภาษาอังกฤษบนไทยมากขึ้นมีสองประการ คือ

1. ความต้องการเติมสิ่งที่ขาด นวัตกรรมทางเทคโนโลยี ความจำเป็นทางการศึกษา และความต้องการติดต่อสื่อสารกับประเทศอื่น ๆ เป็นสิ่งใหม่ของไทย คำที่มากับสิ่งเหล่านี้ มักจะเป็นคำที่เราไม่มี จึงจำเป็นต้องเติมสิ่งที่ขาดให้เพิ่มขึ้น วิธีที่สะดวกและรวดเร็ว ได้ความหมายชัดเจนและรัดกุมตรงตัวที่สุดก็คือ รับเอาคำนั้น ๆ มาใช้ ลักษณะของการเติมสิ่งที่ขาดนี้เป็นลักษณะโดยทั่ว ๆ ไปที่มนุษย์ทุกหมู่เหล่าใช้ เป็นสิ่งปรกติสามัญที่พึงเกิดขึ้นได้ทุกเมื่อ ยิ่งมนุษย์มีความสัมพันธ์ต่อกันมากในด้านใด การใช้คำของแต่ละภาษาจะปนกันในด้านนั้นมากขึ้น

2. การใช้ภาษาของบุคคล การที่บุคคลเลือกใช้คำต่าง ๆ ในการสื่อสารขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย แต่การใช้คำอังกฤษบนไทยเพื่อสื่อความหมายเป็นการแสดงลักษณะที่สำคัญสองประการคือ การแสดงภูมิความรู้ของตน และการแสดงทัศนคติที่มีต่อการใช้คำ

2.1 การแสดงภูมิความรู้ของผู้ใช้ การใช้ภาษาอังกฤษแสดงถึงเกียรติภูมิอย่างหนึ่งของผู้ใช้ ทำให้ผู้ใช้เกิดความรู้สึกว่าตนเองมีความแตกต่างจากคนอื่น ๆ เป็นคนมีความรู้ หรือเพื่อสื่อความหมายเฉพาะกลุ่ม ไม่ให้คนกลุ่มอื่นเข้าใจ (บุญเสริม อุทราภิรมย์ 2522 : 4) หรือเพื่อแสดงความทันสมัยของผู้ใช้ (Warie. 1977 : 26) ในการเลือกใช้คำของผู้ที่มีความรู้ย่อมต้องการความถูกต้อง มีความหมายรัดกุม แสดงให้เห็นภูมิความรู้ของตน ดังนั้นการใช้ภาษาอังกฤษบนไทยในขณะที่อธิบายหรือบรรยายสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จึงเป็นการแสดงความรู้ ความเข้าใจต่อสิ่งที่

กำลังกล่าวถึงอยู่ และเนื่องจากภาษาเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา การเลือกใช้คำให้เหมาะสมกับ
 กาละ จึงเป็นการแสดงความทันสมัย ความรู้ และความเฒ่าของผู้ใช้

2.2 การแสดงความสัมพันธ์การใช้คำ คำบางคำในภาษาไทย เมื่อนำมาใช้ใน
 ระยะที่มีความหมายไปในทางไม่จริงมา เนื่องจากสาเหตุต่าง ๆ กัน เช่น คำ "โรงแรม"
 จะใช้คำภาษาอังกฤษ "hotel" แทน ทั้ง ๆ ที่คำว่า "โรงแรม" มีให้ความหมายไปในทาง
 ไม่ดีเลย และเป็นที่ยอมรับทั่วไป แต่คนบางกลุ่มยังคงใช้ "hotel" เช่นเดิม

ในปัจจุบันนี้ การใช้ภาษาอังกฤษปนไทย มีอยู่ในวงจำกัดของชนชั้นสูง และผู้มีความรู้
 แต่จะพบเห็นการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยอยู่ทั่วไป ในกลุ่มชนทุกระดับ เช่น นักเรียน นักศึกษา
 พนักงานโรงแรม คนขับรถแท็กซี่ เป็นต้น ทั้งนี้เนื่องมาจากองค์ประกอบใหญ่ ๆ สองอย่างคือ

1. อิทธิพลของเทคโนโลยี
2. การแผ่ขยายของอารยธรรมตะวันตก

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พัชรี โภคาสัมฤทธิ์ ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในภาษาพูดของไทย พบว่า
 การยืมคำและเสียงตลอดจนโครงสร้างประโยค ความหมาย จากภาษาอังกฤษมาใช้ในหลาย ๆ
 ด้าน ไม่ว่าจะเป็นวิชาการ การประกอบอาชีพ การสื่อสาร และการพูดคุย ในชีวิตประจำวัน
 ไทยมีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านเสียงและความหมาย แล้วนำมาใช้ในลักษณะโครงสร้างของ
 ประโยคแบบไทยด้วย (พัชรี โภคาสัมฤทธิ์ 2523 : 55 - 61)

ไพรัช วารี (Fairat Warie. 1977 : 25 - 28) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้ภาษา
 อังกฤษปนไทยพบว่า ในด้านลักษณะการใช้นั้น ประเภทของคำที่นำมาใช้เป็นคำนามและคำกริยา
 แต่ไม่ออกเสียงตามเสียงภาษาอังกฤษ ตัวอย่างเช่นเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษที่เป็นเสียงสามัญ
 เมื่อนำมาใช้ในภาษาไทยจะออกเป็นเสียงโท เช่น Chicago เป็น ชิคาโก และเสียงปัจจัย
 ตามเสียงภาษาอังกฤษจะไม่ออกเสียง เช่น two litres เป็น สองลิตร เนื่องจากภาษาไทย
 ไม่มีวิภัติปัจจัยเพื่อแสดงความหมายทางพจน์นั่นเอง นอกจากนี้แล้วเขาพบว่าการใช้ภาษาอังกฤษปน
 ไทยแสดงขอบข่ายดังต่อไปนี้

1. ใช้แสดงความทันสมัย โก้หรู และการศึกษา เช่น
 คำเชื่อมตกละลอก 'sam หรือ 'peat
 /sam/ = re-exam, /piit/ = repeat
 2. ใช้เป็นภาษาเฉพาะกลุ่ม อย่างเช่น แพทย์จะมีภาษาเฉพาะทางแพทย์เข้าใจกัน
 เฉพาะอุดมแพทย์ เป็นต้น
 3. ใช้เพื่อเป็นสื่อในการอธิบายความและแสดงเหตุผลประกอบ เช่น "... ข้อควร
 จำเกี่ยวกับ income effect ก็คือมันไม่เป็นบวกเสมอไป เช่นในกรณีเกี่ยวกับของเหลว
 inferior goods นั้น income effect อาจเป็นลบได้"
- ศรีธาร (Sridhar. 1978 : 113) ได้ศึกษาการใช้ภาษาในนครณะกะ (Karnataka)
 พบว่า การใช้ภาษาอังกฤษปนภาษาคนละ (Kannada) ขึ้นอยู่กับระดับการศึกษา และการแสดงว่า
 "มีความรู้ดี" (eliteness) นั้นขึ้นอยู่กับการใช้ภาษาอังกฤษปนภาษาคนละ สรุปได้ว่าภาษา
 อังกฤษเป็นภาษาของผู้ (an elite language)
- กัมเปอร์ซ (Gumperz. 1970 : 187) ได้ศึกษาการใช้ภาษาปนกันในเท็กซัส (Texas)
 พบว่าการใช้ภาษาปนกันไม่เป็นที่ยอมรับและถูกดูถูก เช่น ภาษาเท็กซัส-เม็กซิกัน (Tex-Mex) เป็น
 การใช้ภาษาที่ไม่ได้รับการยอมรับ และมีแนวโน้มที่จะให้เลิกใช้
- นอกจากนี้แล้วยังมีการใช้ภาษาต่างประเทศปนกันในภาษาเพิ่มของผู้ใช้มากมาย ดังเช่น
 การศึกษาการใช้ภาษาแบบต่าง ๆ (Kachru. 1978 : 20) ดังต่อไปนี้
- ในปี ค.ศ. 1970 ภาษาเท็กซัส-เม็กซิกัน (Tex-Mex) โดย กัมเปอร์ซ
- ในปี ค.ศ. 1977 ภาษาอังกฤษ (Hinglish) โดย กาจรู (Kachru)
- ภาษาอังกฤษ (Singlish) โดย เฟร์นันโด (Fernando)
- ภาษาสเปนกลีช (Spanglish) โดย แนช (Nash)
- ภาษาอิงกลาโยล (Englañol) โดย แนช (Nash)
- ในปี ค.ศ. 1974 ภาษา Tangi Phārsī และ Bazār Hindi โดย
 แอปเต (Apte)

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัย เรื่องการศึกษากาใช้ภาษาอังกฤษบนไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะของการใช้ภาษาอังกฤษบนไทย และสาเหตุของการใช้ภาษาอังกฤษบนไทย เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาการเปลี่ยนแปลงภาษาต่อไป

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ลักษณะของข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ แยกเป็นสองประเภทคือ ข้อมูลที่รวบรวมจากการบรรยาย การอธิบาย และปรากฏการณ์ วารสารเชิงวิชาการและเชิงบันเทิงคดี และข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์แบบสอบถามที่เก็บรวบรวมจากนักวิชาการ และนักเขียนที่ตอบแบบสอบถาม

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ คือ

1. นักวิชาการ สาขามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ จำนวน 451 คน สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 154 คน ตามรายชื่อในทำเนียบนักวิชาการของ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ นักเขียนที่เขียนผลงานในวารสารที่ศึกษา จำนวน 57 คน
2. การพูดจาก การบรรยาย การอธิบาย และปรากฏการณ์ ในช่วงเดือนธันวาคม 2524 ถึงเดือนมีนาคม 2525
3. การเขียนจากวารสารเชิงวิชาการและเชิงบันเทิงคดี

กลุ่มตัวอย่าง

1. นักวิชาการและนักเขียน ได้มาจากการสุ่มโดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างในระดับความมั่นใจที่ 95 เปอร์เซนต์ เทียบจากตารางกลุ่มตัวอย่าง (สมบุรณ์ ชิตพงศ์ 2523 : ภาคผนวก) ได้กลุ่มตัวอย่างดังนี้

นักวิชาการสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 165 คน

นักวิชาการสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 56 คน

นักเขียนผลงานในวารสารที่ศึกษา 21 คน

2. การพูดจากการบรรยาย การอภิปราย และปาฐกถา สุ่มจากประกาศของหนังสือพิมพ์รายวัน ที่มีในสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 24 ครั้ง ตั้งแต่วันที่ 14 ธันวาคม 2524 ถึง วันที่ 25 มีนาคม 2525

3. การเขียน จากวารสารเชิงวิชาการและเชิงบันเทิงคดี โดยสุ่มปีเว้นปี ทั้งนี้เพราะการใช้ภาษาในแต่ละปีเปลี่ยนแปลงซ้ำมาก และสุ่มจากปี พ.ศ. 2519 ถึง พ.ศ. 2523 เพื่อให้ได้การใช้ภาษาครอบคลุม เพราะภาษามีการหมุนเวียนสลับเปลี่ยนกันอยู่เสมอ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า มีดังนี้

1.1 ตารางบันทึกประโยคหรือกลุ่มคำ ที่ปรากฏใน การบรรยาย การอภิปราย ปาฐกถา วารสารเชิงวิชาการ และเชิงบันเทิงคดี

1.2 แบบสอบถามสาเหตุของการใช้ภาษาอังกฤษบนไทย

2. การสร้างเครื่องมือ

2.1 ตารางบันทึกประโยคหรือกลุ่มคำเพื่อศึกษาลักษณะการใช้ภาษาอังกฤษบนไทย โดยมีลำดับการสร้างดังต่อไปนี้

2.1.1 อ่านประกาศจากหนังสือพิมพ์รายวัน เกี่ยวกับการบรรยาย การอภิปราย และปาฐกถา แล้วไปคัดลอกบันทึกการพูดนั้น

2.1.2 บันทึกการบรรยาย การอภิปราย และปรากฏา ตามประกาศ
จากหนังสือพิมพ์รายวัน

2.1.3 เก็บรวบรวมชื่อวารสาร ที่มีในหอวารสาร หอสมุดแห่งชาติ

2.1.4 แบ่งวารสารออกเป็นสองประเภท ตามลักษณะการเสนอ - ใจ
วิชาการ และบันเทิงคดี

2.1.5 นำรายชื่อวารสารไปสอบถามผู้ใช้อวารสาร ในหอวารสาร
หอสมุดแห่งชาติ จำนวน 200 คน โดยให้ผู้ใช้อวารสารเรียงตามลำดับความมากน้อยของการใช้
อย่างละสามอันดับ

2.1.6 คัดเลือกวารสารที่มีความถี่ของการใช้สูงตามลำดับ มาอย่างละ
สองชื่อเรื่อง จำนวน 156 ฉบับ

2.1.7 เก็บภาการใช้ภาษาอังกฤษบนไทย จากการบรรยาย การอภิปราย
และปรากฏา วารสารเชิงวิชาการ และบันเทิงคดี

2.1.8 สร้างแบบบันทึกดังตัวอย่าง

แหล่งที่มา ลอนา ฉบับที่ 202 เดือนตุลาคม 2524	
ประโยคหรือกลุ่มคำ	ความถี่ของประโยคหรือกลุ่มคำที่มี โครงสร้างเดียวกันศัพท์เดียวกัน
1. ภาพ <u>แอคชั่น</u>	
2. เห็นตามป้าย <u>Exit</u>	
3. ไม่ใช่รูปที่ <u>โพสต์</u> ทำอย่างงาม	

2.2 แบบสอบถามสาเหตุการใช้ภาษาอังกฤษบนไทย มีลำดับขั้นการสร้างดังนี้
ต่อไปนี้

2.2.1 คัดเลือกประโยคหรือกลุ่มคำ ทั้งจากการพูดและการเขียนจาก
ตารางบันทึกประโยคหรือกลุ่มคำที่มีความถี่สูงตามลำดับมาอย่างละ 30 ประโยค

2.2.2 นำประโยคหรือกลุ่มคำทั้งหมดที่คัดเลือกได้มาศึกษาแล้วคัดเลือก
ประโยคหรือกลุ่มคำที่มีโครงสร้างเดียวกัน ทั้งจากการพูดและการเขียนมาสร้างแบบสอบถาม
20 ประโยค

2.2.3 คัดเลือกประโยคหรือกลุ่มคำที่มีการใช้ลักษณะต่าง ๆ มาสร้าง
แบบสอบถาม 20 ประโยค เพื่อให้ครอบคลุมการใช้ภาษาอังกฤษบนไทยทุกลักษณะ

ตัวอย่างแบบสอบถามสาเหตุของการใช้ภาษาอังกฤษบนไทย

แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็นสามตอน ตอนที่ 1 สอบถามสาขาวิชาของนักวิชาการ
และนักเขียนที่ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 สอบถามลักษณะการใช้ภาษาอังกฤษบนไทย ตอนที่ 3
สอบถามสาเหตุการใช้ภาษาอังกฤษบนไทย

ตอนที่ 2 ลักษณะการใช้ภาษาอังกฤษบนไทย

คำชี้แจง ท่านใช้ภาษาอังกฤษบนไทยลักษณะใดมากที่สุดตามลำดับ

โปรดเขียนหมายเลข 1, 2, หรือ 3 ลงใน ☐ หน้าตัวเลือก

- 1 หมายถึง ใช้มากที่สุด
- 2 หมายถึง ใช้ปานกลาง
- 3 หมายถึง ใช้น้อย

☐ ใช้ภาษาอังกฤษทับศัพท์ เช่น

- Items ต่าง ๆ ต้องทำทุกข้อ
- เขาต้องการ promote สินค้าของเขา

☐ ใช้คำอังกฤษควบคู่ไปกับศัพท์ภาษาไทย เช่น

- อันนี้ต้อง**บังคับ**นะครับ compulsory นะครับ
- ในทาง**ผลิตกำลังคน** (manpower)

- ☐ ใช้ภาษาอังกฤษทับศัพท์มากกว่า 1 คำในประโยคหรือกลุ่มคำ เช่น
- มันเป็น flow เป็น process
 - คนเราควรมี spirit ที่เรียกว่า give and take ไม่ใช่ take กันเดียว

ตอนที่ 3 สาเหตุของการใช้ภาษาอังกฤษบนไทย

คำชี้แจง การใช้ภาษาอังกฤษบนไทย จากประโยคหรือกลุ่มคำดังต่อไปนี้ ท่านใช้หรือไม่ใช้ หากท่านใช้ประโยคหรือกลุ่มคำในลักษณะเกี่ยวกับข้อคำถาม ท่านมีจุดประสงค์ หรือมีความมุ่งหมายในการใช้ หรือใช้ด้วยเหตุผลใดบ้าง

โปรดอ่านตัวเลือกต่อไปนี้แล้ว เลือกตัวเลือกที่สอดคล้องกับความเป็นจริงมากที่สุดตอบลงในข้อคำถาม ท่านอาจตอบเหตุผลอื่นที่ไม่มีในตัวเลือกลงในข้อคำถาม ตัวเลือกของท่านอาจซ้ำกันได้ ในข้อคำถามแต่ละข้อ

ตัวเลือก

- ก. ไม่มีคำในภาษาไทย
- ข. บางครั้งคิดภาษาไทยไม่ทัน
- ค. ง่ายและความหมายตรงตัวก็
- ง. เพื่อความทันสมัย
- จ. ต้องการความสนใจจากผู้ฟัง
- ฉ. คนที่มีความรู้ใช้กันอย่างนี้ทั้งนั้น
- ช. เพราะความเคยชินและได้ยินได้ฟังอยู่เสมอ
- ซ. ต้องการเน้นความหมาย

ฯลฯ

150925

ข้อ	ข้อความ	ใช้		ไม่ใช้	เหตุผลที่ใช้	
		พูด	เขียน		พูด	เขียน
1	เราสามารถพัฒนา <u>staff</u> ของเรา ได้					
2	คนอื่นเขาเอา <u>idea</u> กันไปแล้ว					
3	เขา <u>test</u> ความต้องการของ ตลาดแล้ว					
4	ฝรั่งเขาทำ <u>survey</u> เมืองไทย					
5	คำถามทั้งหมดเป็นเรื่อง serious					

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การศึกษาลักษณะการใช้ภาษาอังกฤษในประเทศไทย จากการพูดและการเขียน ดำเนินการเก็บข้อมูล ดังนี้

1.1 บันทึกประโยคหรือกลุ่มคำ และความถี่ของการใช้ศัพท์อังกฤษคำเดียวกัน
มีโครงสร้างของประโยคหรือกลุ่มคำอย่างเดียวกัน จากการบรรยาย การอธิบาย และปรากฏ
ลงในตารางบันทึกประโยคหรือกลุ่มคำ

1.2 บันทึกประโยคหรือกลุ่มคำ และความถี่ของการใช้ศัพท์อังกฤษคำเดียวกัน
มีโครงสร้างของประโยคหรือกลุ่มคำอย่างเดียวกัน จากการสารเชิงวิชาการ และเชิงบันเทิงคดี
ลงในตารางบันทึกประโยคหรือกลุ่มคำ

1.3 บันทึกประโยคหรือกลุ่มคำ และความถี่ของการใช้ภาษาอังกฤษบนไทยทุก
รูปแบบ นอกเหนือจาก 1.1, 1.2 และ 1.3 มาวิเคราะห์

2. การศึกษาสาเหตุของการใช้ภาษาอังกฤษในประเทศไทย ของนักวิชาการและนักเขียน
ดำเนินการเก็บข้อมูล ดังนี้

- 2.1 นำแบบสอบถามไปสอบถามนักวิชาการและนักเขียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
- 2.2 นำมาบันทึกความถี่ ของลักษณะการใช้และเหตุผลที่เลือก
- 2.3 นำผลจาก 2.2 มาวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ลักษณะการใช้ภาษาอังกฤษบนไทย ตามโครงสร้างที่ปรากฏ จากตาราง บันทึกประโยคหรือกลุ่มคำ
2. หาการร้อยละของการใช้ภาษาอังกฤษบนไทยลักษณะต่าง ๆ ของนักวิชาการและนักเขียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ศึกษาจากความถี่ของการใช้ตามลำดับ จากความถี่สูงสุดไปหาความถี่ต่ำสุด
3. หาการร้อยละของสาเหตุการใช้ภาษาอังกฤษบนไทยของนักวิชาการและนักเขียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ศึกษาจากความถี่ของเหตุผลที่เลือก จากความถี่สูงสุดไปหาความถี่ต่ำสุด

บทที่ 4

ผลการศึกษาค้นคว้า

การศึกษารวบรวมการใช้ภาษาอังกฤษบนไทย เป็นการที่ภาษาตามลักษณะดังต่อไปนี้

1. ลักษณะการใช้ภาษาอังกฤษบนไทยจากการพูด
2. ลักษณะการใช้ภาษาอังกฤษบนไทยจากการเขียน
3. สาเหตุของการใช้ภาษาอังกฤษบนไทย

ข้อมูลสำหรับการศึกษาค้นคว้า

1. ข้อมูลจากการบรรยาย อภิปราย และปรากฏา จำนวน 24 ครั้ง เพื่อศึกษาการใช้ภาษาอังกฤษบนไทยจากการพูด
2. ข้อมูลจากการสารคดีชื่อเรื่อง ที่ตีพิมพ์ในปี พ.ศ. 2519 พ.ศ. 2521 และ พ.ศ. 2523 คือ คุรุบริทัศน์ ศิลปากร ลอนา และวีอาร์
3. ข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้รับจาก นักวิชาการ และนักเขียน จำนวน 124 คน การศึกษาข้อมูลจากการพูดปรากฏผลดังต่อไปนี้
 1. หน่วยคำที่ปรากฏในประโยคหรือกลุ่มคำในการใช้ภาษาอังกฤษบนไทย มีทั้งในรูปของหน่วยคำเดี่ยว และหลายหน่วยคำในลักษณะของคำผาน
 - 1.1 การใช้คำอังกฤษในรูปของหน่วยคำเดี่ยว คือ การนำคำประเภท นาม กริยา คุณศัพท์ วิเศษณ์ และบุพบท มาใช้ เช่น

นาม ได้แก่ authority, assignment, branch, และ contract

กริยา ได้แก่ comment, control, dominate, และ require

คุณศัพท์ ได้แก่ clear, accurate, serious, และ require

วิเศษณ์ ได้แก่ initially, generally, และ automatically

บุพบท ได้แก่ in, on, at, และ of เท่านั้นเป็นต้น

1.2 การใช้คำอังกฤษปนไทยในรูปของคำวลี

คำวลี หมายถึงคำที่ประกอบด้วยหน่วยคำไม่อิสระ อย่างน้อยหนึ่งหน่วยคำ เช่น เด็ก ๆ นักเขียน ธรรมชาติ ตำรวจ และวิศวกร เป็นต้น (วชิรพันธุ์ ภาณุพงศ์ 2522 : 10) ในการใช้คำอังกฤษปนไทยของคำวลีนี้เกิดจากหน่วยคำไม่อิสระในภาษาไทยประกอบด้วยหน่วยคำอิสระในภาษาอังกฤษ เช่น

ความ + นาม	- เหตุการณ์นี้มีความ <u>uniqueness</u>
การ + กริยา	- การ <u>acquire</u> ภาษาของเค้า
	- การ <u>rate</u> จากหนังสือพิมพ์
	- การ <u>compare</u> ครรภัณฑ์ที่สร้างขึ้น
	- มีความสามารถในการ <u>maintain</u>
	- การ <u>register</u> ลูกจ้างขึ้นมา

2. ลักษณะของการใช้ภาษาอังกฤษปนไทย

2.1 ใช้คำอังกฤษประเภท นาม นามวลี กริยา กริยาวลี วิเศษณ์ และ
คุณศัพท์ ดังตัวอย่าง

นาม	- เราต้องไป <u>inspector</u> ตรวจดู
	- เขาเอาไปให้ <u>authority</u> ของเขา
	- อันนี้เป็นเพียง <u>assignment</u> เท่านั้น
	- <u>Resources</u> ต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับหลายกรณี
	- คุณต้องวิเคราะห์ใน <u>production</u> ของคุณที่มีอยู่
นามวลี	- เราต้องศึกษา <u>social culture</u> ของเขา
	- เราถือว่าเป็น <u>main product</u>
	- ... มันเป็น <u>life circle</u> ของสินค้า
	- นายจะไปเกาหลี ไปเพื่อ <u>courtesy call</u> เท่านั้น
	- <u>Delivery schedule</u> ของผมไม่แน่นอน

- กริยา
- ผมจะอธิบายให้ฟังถึงสิ่งที่ motivate กันได้
 อย่างไรบ้าง
 - พันธะแพทย์ถูก dominate โดยแพทย์
 - เขาจะ drop มาบางกอก
 - เขา respect เราพอสมควร
- กริยาวลี
- คุณ pay full attention ได้เลย
 - เรา better cancel เพราะส่งไม่ทัน
 - เขา survey sampling มาเป็นอำเภอ
 - ตัวเลขที่จะพูดกันนี้ใช้สำหรับ adjust average wage
 ให้ทุกระดับ
- วิเศษณ์
- มันไม่ automatically คือไม่ตามลำดับไหน ...
 - ตลาดเราเริ่ม initially เราต้องเสีย cost
 มาก
- คุณศัพท์
- มันอาจจะ sensitive เรื่องการเมืองอยู่บ้าง
 - ที่กองกลาง effective หน่อยก็เขาส่งตัวอย่าง
 มาให้
 - คุณทำให้ strong ไว้
 - มันก็ fair ี่
 - ทุกท่านที่ไปติดต่อนะ happy ทุกคน

นอกจากนี้แล้ว ยังมีการนำคำอังกฤษที่อยู่ในรูปของคุณศัพท์มาใช้ในตำแหน่งของคำกริยา

เช่น

- ... มีคุณสมบัติคือ ต้อง sincere
- เราต้องเอาจริงใจมาให้เห็นว่าเรา serious
- ทุกอย่างอาจจะ clear แล้ว
- เพราะว่า ผม late แล้วนะ

2.2 ใช้คำอังกฤษควบคู่กับความหมายของภาษาไทย การใช้ภาษาลักษณะนี้เป็นการใช้ศัพท์ในตำแหน่ง นาม และ กริยา เช่น

นาม	- เราใช้โฆษณาการ เป็นแนวทางหรือเป็น <u>means</u> ไปถึงแม้ - ในเรื่องของ <u>unemployment</u> ในเรื่องของ การว่างงานนั่นเอง - ท่านผู้ไท้ <u>problems</u> หรือปัญหาอะไร - ... รัฐบาลชุดในท่านองมี <u>commitment</u> หรือ <u>ขัญมัตถะ</u>ไรทาง ะ - ในกรณี <u>emergency problem</u> มี<u>ปัญหาฉุกเฉิน</u>...
กริยา	- เราต้อง <u>persuade</u> ต้องชักจูงลูกกา - ในเขตชนบทเราจะ <u>maintain</u> หรือจะ<u>ให้คงอยู่</u> ในการ<u>ใ้</u>ตามแบบ - เด็กที่ขาดอาหารดื่กรที่ 1 จะเพิ่มขึ้นเพราะเพิ่ง <u>transition</u> ไป <u>เปลี่ยน</u>ไปจากดื่กรที่ 2 - เราต้อง <u>co-operate</u> กัน - <u>กั้</u>ต่อกัน

2.3 ใช้คำอังกฤษ มากกว่าหนึ่งคำสลับกับคำไทยในแต่ละประโยคหรือกลุ่มคำ

เช่น

- เราก็ develop โดยการทำ test model
- เขา expect ว่า order จะตามมา
- มันเป็น process ของการ unlearning เรียนไปแล้วก็ต้องเลิกเรียน
- สั้วที่เป็น universal history เป็นประวัติศาสตร์ ที่สมบูรณ์ เป็น fact ที่ใครก็เอาไปใช้
- เรายังมี field ที่ open ที่ยังไม่มีใคร แตะต้องเลย มากเหลือเกิน

ในการศึกษาข้อมูลจากการบรรยาย การอภิปราย และปฐกถา จำนวน 24 ครั้ง
ปรากฏความถี่ของการใช้คำประเภทต่าง ๆ ดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนศัพท์และอัตราร้อยละของคำแต่ละประเภท

	นาม	กริยา	คุณศัพท์	วิเศษณ์	รวม
จำนวนศัพท์	391	151	43	4	589
คิดเป็นร้อยละ	66.38	25.64	7.30	.68	100

จากตาราง 1 จะเห็นได้ว่าศัพท์ภาษาอังกฤษที่นำมาใช้ส่วนใหญ่อยู่ในประโยคหรือกลุ่มคำภาษาไทยมากที่สุดคือ ศัพท์ประเภท คำนาม รองลงมาคือ คำกริยา คำคุณศัพท์ และคำวิเศษณ์ ตามลำดับ

การศึกษาข้อมูลจากการเขียนปรากฏดังต่อไปนี้

1. หน่วยคำอังกฤษที่ปรากฏในประโยคหรือกลุ่มคำ ในการใช้ภาษาอังกฤษบนไทย อยู่ในรูปของหน่วยคำเดี่ยว คือ การนำคำประเภท นาม กริยา และคุณศัพท์ มาใช้ ดังตัวอย่าง

นาม ได้แก่ business, cycle, privacy, และ space

กริยา ได้แก่ export, hurt, respect และ worry

คุณศัพท์ ได้แก่ active, passive, sensitive, และ sad

2. ลักษณะการใช้ภาษาอังกฤษบนไทย

การศึกษาการใช้ภาษาอังกฤษบนไทยจากการเขียน ที่ได้จากวารสารเชิงวิชาการ และเชิงบันเทิงคดี พบว่ามีการเสนอการใช้ภาษาสองรูปแบบ คือ ใช้ภาษาอังกฤษและใช้ภาษาไทย เขียนคำศัพท์ที่ปรากฏในประโยคหรือกลุ่มคำ โดยมีลักษณะการใช้ดังต่อไปนี้

2.1 การใช้ภาษาอังกฤษบนไทยที่เสนอโดยใช้ภาษาอังกฤษเขียนคำศัพท์ มีลักษณะ

ดังนี้

2.1.1 ใช้คำอังกฤษในตำแหน่งของ นาม นามวลี กริยา และ
คุณศัพท์ ดังตัวอย่าง *

วารสารเชิงวิชาการ

นาม

- งานนี้เป็นงานแบบ routine
- ชั้นที่เกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลจะอยู่ตรง output
- Model ของการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร
- ระบบราชการมักจะมี Deadwood มากมาย
- เขาถือว่า เป็น excuse ที่ใคร ๆ ไม่ถือสาหาความ

นามวลี

- สถาบันอุดมศึกษาเป็น Brain Bank ในสังคม
ธรรมชาติ
- ภูมิอาจารย์สมัยนี้ มี Teaching spirit
หรือเปล่า
- คนไทยจะกลายเป็น "Second- class copies"
ของคนตะวันตกในพหุภ
- พวกเราไม่ได้เดินทางในระหว่างจึงเป็น rush hour
ของเขา

กริยา

- เขามีการบริหารที่เข้มแข็งและมี National Purpose
- ขอให้ mobilize งบประมาณนำเรื่องการปฏิรูป
การศึกษา

คุณศัพท์

- เราเริ่ม expert ไปเคมวาร์ค
- ส่วนใหญ่เรา convinced เขาได้
- เวลาออกเสียงต้อง stress ใหญ่ถูกต้อง
- ทำให้ไ้ความหนักแน่น serious จนเกินไป

*ข้อความดังตัวอย่างคัดลอกจากวารสารที่ศึกษาโดยไม่เปลี่ยนแปลง

วารสารเชิงบันเทิงคดี

- นาม - ขอให้เทพีเป็น columnist ประจำเลข
- เขาส่ง letter มา ...
- คนที่อยู่ใน taste ของเขา ...
- ผมอาจจะพอใจใน service ของเขา ...
- ผู้เขียนอยากจะได้ idea อะไรออกมา
- นามวลี - คิว้นเองบักก็ sense of humour ...
- แกเป็นเด็ก Broken home
- กริยา - ปกติคิว้นจะทำงานอยู่อย่างธรรมดาไม่กลัวว่าใครจะไม่ respect...
- คิว้นไม่ worry หรอกกะ
- อย่า complain เรื่องอะไร ๆ ให้เขาฟัง
- คุณไม่ต้องไป care กับใคร
- ผมถูก retire จากการเรียน
- กริยาวลี - ผมจะ speak English เป็นไฟไปเลย
- คุณศัพท์ - คำถามทั้งหมดเป็นเรื่อง serious ...
- เขาเป็นคน sensitive ...
- บุคลิกและอุปนิสัยค่อนข้างไปทาง liberal นะ ...
- เธอไม่ค่อยจะ reasonable ในบางครั้ง
- เธอหาปากดี classic ...

2.1.2 ใช้คำอังกฤษ ควบคู่กับความหมายภาษาไทย การใช้ภาษาลักษณะนี้ คำอังกฤษจะอยู่ในเครื่องหมายวงเล็บ หรือในลักษณะของการอธิบายความ ในตำแหน่งของนามและนามวลี

วารสารเชิงวิชาการ

- นาม - ศาสตร์ทุกแขนงจะมีจุดตั้งต้นหรือ axiom ของตน

- ความหมายของทำโน่นของนั่นผลิต (product) คือ การประดิษฐ์คิดค้น
- ทุกคนต้องมีความเข้าใจในเป้าหมาย (goals)
- การบรรจุ (accomodation) คือ บรรจุสิ่งนั้น ๆ ไว้ในสมอง
- Combinativity คือ ความสามารถในการรวบรวมข้อมูล
- Reversibility คือ ความสามารถในการถอยหรือกระทำในการย้อนกลับ
- Associativity ความสามารถในการรวบรวมข้อมูลชนิดเดียวกัน
- Identity ความสามารถในการเปรียบเทียบข้อมูลชนิดเดียวกัน

- นามวลี
- นโยบายให้เป็นการเลื่อนรั้งโดยอัตโนมัติ (Automatic Promotion)
 - การปรับตัวให้เข้ากับชุมชนเศรษฐกิจสังคม (Socio - economic Society)
 - อาจารย์วิทยาลัยนี้มิได้อยู่บนหอคอยงาช้าง (Ivory Tower) แต่อย่างใด ...
 - ในลักษณะการสอนในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุด (situational syllabus)
 - เกษตรกรที่ไม่มีที่ดินทำกินของตนเอง (Landless-farm Worker)

การใช้ภาษาในลักษณะนี้ไม่ปรากฏในวารสาร เอจันท์แห่งการศึกษา

2.1.3 ใช้คำอังกฤษมากกว่าหนึ่งคำสลับกับคำไทย ในแต่ละประโยคหรือ
กลุ่มคำ ดังตัวอย่าง

วารสารเชิงวิชาการ

- กฎหมายเป็นเรื่องสัมพัทธ์ (relative) ทำให้เป็น
เรื่องสัมบูรณ์ (absolute) ไม่
- ความสัมพันธ์ระหว่างเป้าหมาย (ends) กับวิธีการ
(means)
- คุณต้องอธิบาย cause และ effect ของสิ่งนี้ ...
- ขั้นตอนเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผล จะอยู่ตรง output
และ feedback คือ เมื่อผู้เรียนได้รับ input
แล้ว ...

วารสารเชิงบันเทิงคดี

- เราต้องมี spirit ที่เรียกว่า give and take
- ไม่ใช่ take กันเดียว
- ตั้งแต่ top ถึง bottom
- คนเรามาจะ in love ก็พร้อมที่จะ in tears

2.2 การใช้ภาษาอังกฤษบนไทยที่เสนอโดยใช้ภาษาอังกฤษเขียนทับศัพท์

มีดังต่อไปนี้

2.2.1 ใช้คำอังกฤษ ในตำแหน่งของ นาม กริยา และคุณศัพท์

ดังตัวอย่าง

วารสารเชิงบันเทิงคดี

นาม	- คุณคงจะมีไอเดียแปลก ๆ ในการโฆษณา
	- จิตินทรีย์ความงามของบาร์กที่นี่เหลือเกิน
	- คนอะไรมี <u>เอ็กส์เพรสส์</u> ไล่ถึงขนาดนั้น
	- <u>กินเนอร์</u> ในตอนคำขวัญนี้ ...

- ผมเขียนจดหมายไปขอความสัทธิพที่วิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยที่ผมเรียนมาแล้ว เพื่อส่งไปยัง ส.เศท ให้เขาส่งไฮทเวนต์ มาให้
- แอกลาเซอร์ ไมเคิลโปรดักเซอร์ เดชั่น ตีโนน คินี

นอกจากนี้แล้วยังมีการใช้ภาษาอังกฤษบนไทย โดยเขียนคำศัพท์เป็นภาษาไทยแล้วเขียนภาษาอังกฤษกำกับในวงเล็บ ได้แก่

- ขณะนี้เป็น ซีซั่น (season) ของการสอบ
- หนังสือนี้เป็น เทรจิก (tragedy)

ในการศึกษาข้อมูลจากวารสารทั้งสี่ชื่อเรื่อง ปรากฏจำนวนศัพท์ประเภทต่าง ๆ ดังตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนศัพท์ประเภทต่าง ๆ และอัตราร้อยละของคำแต่ละประเภท จากวารสารเชิงวิชาการ และเชิงบันเทิงคดี

ประเภทของวารสาร	นาม	กริยา	คุณศัพท์	รวมคำศัพท์
วิชาการ	455	6	1	462
ร้อยละ	98.48	1.30	.22	68.55
บันเทิงคดี	153	45	14	212
ร้อยละ	72.19	21.23	6.60	31.45
รวม	608	51	15	674
ร้อยละ	90.20	7.57	2.23	

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่า ศัพท์อังกฤษที่ปรากฏในการเขียนเป็นคำนามมากที่สุด
ทั้งในวารสารเชิงวิชาการ และเชิงบันเทิงคดี รองลงมาคือ คำกริยา และคำคุณศัพท์ ตามลำดับ

3. การศึกษาอัตราลักษณะการใช้ภาษาอังกฤษบนไทย และสาเหตุของการใช้ภาษาอังกฤษ บนไทย

ในการศึกษาอัตราและสาเหตุของการใช้ภาษาอังกฤษบนไทย ศึกษาจากผลการตอบแบบ
สอบถามของนักวิชาการและนักเขียน ปรากฏผลดังนี้

จำนวนแบบสอบถามที่ส่ง	242 ฉบับ
สาขามนุษยศาสตร์	97 ฉบับ
สาขาสังคมศาสตร์	68 ฉบับ
สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	56 ฉบับ
นักเขียน	21 ฉบับ
จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับ	125 ฉบับ
สาขามนุษยศาสตร์	73 ฉบับ
สาขาสังคมศาสตร์	45 ฉบับ
สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	9 ฉบับ
อัตราร้อยละของแบบสอบถามที่ได้รับ	51.65

3.1 การศึกษาอัตราลักษณะการใช้ภาษาอังกฤษบนไทยจากผลการตอบแบบสอบถาม
ของนักวิชาการและนักเขียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏผลดังตาราง 3, 4 และ 5

ตาราง 3 อัตราร้อยละในการใช้ศัพท์อังกฤษหนึ่งคำในแต่ละประโยคหรือกลุ่มคำ

สาขาวิชา	ร้อยละของศัพท์อังกฤษหนึ่งคำที่ปรากฏในประโยคหรือกลุ่มคำ				ไม่ใช่
	มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม	
มนุษยศาสตร์	10.50	6.39	15.53	32.42	0.92
สังคมศาสตร์	9.30	8.53	13.95	31.78	1.56
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3.70	14.81	14.81	33.32	—
รวม	23.50	29.73	44.29	97.52	2.48

จากตาราง 3 แสดงว่าการใช้คำอังกฤษหนึ่งคำ ในแต่ละประโยคหรือกลุ่มคำของนักวิชาการ และนักเขียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เสนอแต่ละสาขาวิชาได้ดังนี้

1. นักวิชาการและนักเขียนทุกสาขาใช้คำอังกฤษหนึ่งคำในแต่ละประโยคหรือกลุ่มคำ มาก อัตราร้อยละ 23.5 ใช้ปานกลาง อัตราร้อยละ 29.73 และใช้น้อย อัตราร้อยละ 44.29 ไม่ใช่เลย อัตราร้อยละ 2.48

2. นักวิชาการและนักเขียน สาขามนุษยศาสตร์ใช้คำอังกฤษหนึ่งคำในแต่ละประโยคหรือกลุ่มคำ มาก อัตราร้อยละ 10.50 ใช้ปานกลาง อัตราร้อยละ 6.39 และใช้น้อย อัตราร้อยละ 15.53 ไม่ใช่เลย อัตราร้อยละ 0.92

3. นักวิชาการและนักเขียน สาขาสังคมศาสตร์ ใช้คำอังกฤษหนึ่งคำในแต่ละประโยคหรือกลุ่มคำ มาก อัตราร้อยละ 9.30 ใช้ปานกลาง อัตราร้อยละ 8.53 ใช้น้อย อัตราร้อยละ 13.95 ไม่ใช่เลย อัตราร้อยละ 1.56

4. นักวิชาการและนักเขียน สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ใช้คำอังกฤษหนึ่งคำในประโยคหรือกลุ่มคำ มาก อัตราร้อยละ 3.70 ใช้ปานกลาง อัตราร้อยละ 14.81 ใช้น้อย อัตราร้อยละ 14.81

ตาราง 4 อัตราร้อยละในการใช้คำอังกฤษควบคู่กับความหมายภาษาไทย ในแต่ละประโยคหรือกลุ่มคำ

สาขาวิชา	ร้อยละของการใช้คำอังกฤษควบคู่กับความหมาย				ไม่ใช้
	มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม	
มนุษยศาสตร์	2.47	4.57	21.00	28.31	5.02
สังคมศาสตร์	1.55	3.10	21.71	26.36	6.98
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	—	3.70	18.52	22.22	11.11
รวม	4.92	11.37	61.23	76.89	23.11

จากตาราง 4 แสดงว่าการใช้คำอังกฤษควบคู่กับความหมายในภาษาไทยแต่ละประโยคหรือกลุ่มคำ ของนักวิชาการและนักเขียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างแต่ละสาขา ปรากฏผลดังนี้

1. นักวิชาการและนักเขียนทุกสาขา ใช้คำอังกฤษควบคู่กับความหมายในภาษาไทยในแต่ละประโยคหรือกลุ่มคำ มาก อัตราร้อยละ 4.92 ใช้ปานกลาง อัตราร้อยละ 11.37 ใช้น้อย อัตราร้อยละ 61.23 ไม่ใช้ อัตราร้อยละ 23.11

2. นักวิชาการและนักเขียนสาขามนุษยศาสตร์ ใช้คำอังกฤษควบคู่กับความหมายในภาษาไทย ในแต่ละประโยคหรือกลุ่มคำ มาก อัตราร้อยละ 2.47 ใช้ปานกลาง อัตราร้อยละ 4.57 ใช้น้อย อัตราร้อยละ 21 ไม่ใช้ อัตราร้อยละ 5.02

3. นักวิชาการและนักเขียน สาขาสังคมศาสตร์ ใช้คำอังกฤษควบคู่กับความหมายภาษาไทย ในแต่ละประโยคหรือกลุ่มคำ มาก อัตราร้อยละ 1.55 ใช้ปานกลาง อัตราร้อยละ 3.10 ใช้น้อย อัตราร้อยละ 21.71 ไม่ใช้ อัตราร้อยละ 6.98

4. นักวิชาการและนักเขียน ใช้คำอังกฤษควบคู่กับความหมายภาษาไทยในแต่ละประโยคหรือกลุ่มคำ ปานกลาง อัตราร้อยละ 3.70 ใช้น้อย อัตราร้อยละ 18.52 ไม่ใช้ อัตราร้อยละ 11.11

ตาราง 5 อัตราร้อยละในการใช้คำอังกฤษมากกว่าหนึ่งคำในแต่ละประโยคหรือกลุ่มคำ

สาขาวิชา	ร้อยละของการใช้คำอังกฤษมากกว่าหนึ่งคำในประโยค				ไม่ใช่
	มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม	
มนุษยศาสตร์	2.74	7.31	19.18	29.23	4.11
สังคมศาสตร์	9.30	20.16	2.33	31.01	2.33
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3.70	3.70	18.52	25.92	7.40
รวม	15.74	31.17	40.03	86.16	13.84

จากตาราง 5 แสดงการใช้คำอังกฤษมากกว่าหนึ่งคำในแต่ละประโยคหรือกลุ่มคำของนักวิชาการและนักเขียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เสนอแต่ละสาขาดังนี้

1. นักวิชาการและนักเขียนทุกสาขาวิชา ใช้คำอังกฤษมากกว่าหนึ่งคำในแต่ละประโยคหรือกลุ่มคำ มาก อัตราร้อยละ 15.74 ใช้ปานกลาง อัตราร้อยละ 31.17 ใช้น้อย อัตราร้อยละ 40.03 ไม่ใช่ อัตราร้อยละ 13.84

2. นักวิชาการและนักเขียนสาขามนุษยศาสตร์ ใช้คำอังกฤษมากกว่าหนึ่งคำในแต่ละประโยคหรือกลุ่มคำ มาก อัตราร้อยละ 2.74 ใช้ปานกลาง อัตราร้อยละ 7.31 ใช้น้อย อัตราร้อยละ 19.18 ไม่ใช่ อัตราร้อยละ 4.11

3. นักวิชาการและนักเขียน สาขาสังคมศาสตร์ ใช้คำอังกฤษมากกว่าหนึ่งคำในแต่ละประโยคหรือกลุ่มคำ มาก อัตราร้อยละ 9.30 ใช้ปานกลาง อัตราร้อยละ 20.16 ใช้น้อย อัตราร้อยละ 2.33 ไม่ใช่ อัตราร้อยละ 2.33

4. นักวิชาการและนักเขียน สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ใช้คำอังกฤษมากกว่าหนึ่งคำ ในแต่ละประโยคหรือกลุ่มคำ มาก อัตราร้อยละ 3.7 ใช้ปานกลาง อัตราร้อยละ 3.7 ใช้น้อย อัตราร้อยละ 18.52 ไม่ใช่ อัตราร้อยละ 7.40

3.2. การศึกษาสาเหตุของการใช้ภาษาอังกฤษบนไทยของนักวิชาการและนักเขียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งนี้ เหตุผลที่ไร้เป็นตัวเลือกในแบบสอบถาม เพื่อศึกษาสาเหตุของการใช้ภาษาอังกฤษบนไทย มีดังนี้

- ก. เพราะศัพท์ที่ไร้ไม่มีคำใช้ภาษาไทย
- ข. เพราะผู้ใช้คิดภาษาไทยไม่ทัน
- ค. เพราะไ้ง่าย ความหมายตรงตัวก็ ใ้ความชัดเจน
- ง. เพื่อความทันสมัย และเพื่อหลีกเลี่ยงคำไม่สุภาพ
- จ. เพราะต้องการความสนใจจากผู้ฟัง
- ฉ. เพราะคนที่มีความรู้ใช้กันอย่างนี้ทั้งนั้น
- ช. เพราะความเคยชิน ใ้ยินใ้ฟังอยู่เสมอ
- ซ. เพราะต้องการ เน้นความหมาย เพื่อความ เข้าใจที่ตรงกัน
- ด. เพราะเป็นศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับงานอาชีพและใ้ในงานวิจัย
- ญ. เพราะไม่ชอบคำไทยที่มีอยู่ เพราะคำไทยที่มีอยู่ไม่ เหมาะสมกับศัพท์เดิม

3.2.1 ผลการศึกษาสาเหตุการใช้ภาษาอังกฤษบนไทยในการพูดของนักวิชาการและนักเขียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏในตาราง 6, 7, 8, และ 9

3.2.2 ผลการศึกษาสาเหตุการใช้ภาษาอังกฤษบนไทย ในการเขียนของนักวิชาการและนักเขียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏในตาราง 10

ตาราง 6. อัตราการลดลงของค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพของครัวเรือนที่มีสมาชิกที่มีภาวะเบาหวาน

สาขา	ก	ข	ค	ง	จ	ฉ	ช	ซ	ญ	อ	บ	ป	ท	ด	น	รวม					
สาขา																					
การกีฬา	23	3.41	67	9.94	239	44.36	20	2.97	24	3.56	31	4.60	149	22.10	52	7.12	6	0.89	3	0.45	674
วิทยาศาสตร์	3	1.96	11	7.19	90	56.62					1	0.66	45	29.41	3	1.96					150
ศิลปกรรม	16	7.88	27	13.30	116	56.13							24	11.62	18	8.66					203
บริหารศึกษาศาสตร์	7	7.29	14	14.58	59	61.46							15	15.63	1	1.04					93
ภาษา	2	1.85	7	7.42	74	68.52	3	2.76					21	19.44	1	0.93					108
ประวัติศาสตร์ โบราณคดี			7	5.66	19	15.97	1	0.84	2	1.68	24	20.17	45	37.82	20	16.81	1	0.64			119
ปรัชญาและศาสนา			7	17.50	30	75.00							1	2.5	2	5.00					40
รวม	51	3.66	140	10.06	689	49.46	24	1.72	26	1.87	56	4.02	300	21.54	97	6.96	7	0.50	3	0.22	1,090

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่านักวิชาการและนักเขียน มนุษยศาสตร์ ใช้อังกฤษบนไทย เพราะสาเหตุตามลำดับดังต่อไปนี้ เพราะใช้ง่ายและความหมายตรงตัวดี ได้ความชัดเจน อัตราร้อยละ 49.46 เพราะความเคยชินไถ่ย่นไถ่ย่งอยู่เสมอ อัตราร้อยละ 21.54 เพราะถึกภาษาไทยไม่ทัน อัตราร้อยละ 10.05 เพราะต้องการเน้นความหมาย เพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน อัตราร้อยละ 6.96 เพราะคนที่มีความรู้ใช้กันอย่างนี้ทั้งนั้น ร้อยละ 4.02 เพราะไม่มีคำใช้ในภาษาไทย ร้อยละ 3.66 เพราะต้องการความสนใจจากผู้อื่น ร้อยละ 1.87 เพื่อความทันสมัย และเพื่อหลีกเลี่ยงคำไม่สุภาพ ร้อยละ 1.72 เพราะเป็นศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับงานอาชีพและใช้ในงานวิจัย ร้อยละ 0.5 และเพราะไม่ชอบคำไทยที่มีอยู่ คำไทยที่มีอยู่ไม่เหมาะสมกับศัพท์เดิม ร้อยละ 0.22

การศึกษาจากตาราง 6 แสดงสาเหตุที่นักวิชาการและนักเขียนสาขาวิชาต่าง ๆ ในสาขามนุษยศาสตร์ใช้อังกฤษบนไทย พบว่า นักวิชาการและนักเขียนสาขาการศึกษา ใช้อังกฤษบนไทย เพราะเหตุผลต่อไปนี้ ตามลำดับคือ เพราะใช้ง่าย มีความหมายตรงตัวดี ได้ความชัดเจน อัตราร้อยละ 44.36 เพราะความเคยชินไถ่ย่นไถ่ย่งอยู่เสมอ อัตราร้อยละ 22.10 เพราะถึกภาษาไทยไม่ทัน อัตราร้อยละ 9.94 เพราะต้องการเน้นความหมาย เพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน อัตราร้อยละ 7.12 เพราะคนที่มีความรู้ใช้กันอย่างนี้ทั้งนั้น อัตราร้อยละ 4.60 เพราะต้องการความสนใจจากผู้อื่น อัตราร้อยละ 3.56 เพราะศัพท์ที่ใช้ไม่มีคำใช้ในภาษาไทย อัตราร้อยละ 3.41 เพื่อความทันสมัยและต้องการหลีกเลี่ยงคำไม่สุภาพ อัตราร้อยละ 2.97 เพราะเกี่ยวข้องกับงานอาชีพและใช้ในงานวิจัย อัตราร้อยละ 0.89 และเพราะไม่ชอบคำไทยที่มีอยู่ เพราะคำไทยที่มีอยู่ไม่เหมาะสมกับศัพท์เดิม อัตราร้อยละ 0.45

นักวิชาการและนักเขียนสาขาจิตวิทยา ใช้อังกฤษบนไทย เพราะสาเหตุต่อไปนี้ ตามลำดับ เพราะใช้ง่าย ความหมายตรงตัวดี ได้ความชัดเจน อัตราร้อยละ 58.82 เพราะเคยชินไถ่ย่นไถ่ย่งอยู่เสมอ อัตราร้อยละ 29.41 เพราะถึกภาษาไทยไม่ทัน อัตราร้อยละ 7.19 เพราะศัพท์ที่ใช้ไม่มีคำในภาษาไทย และต้องการเน้นความหมาย เพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน อัตราร้อยละ 1.96 และเพราะคนที่มีความรู้ใช้กันอย่างนี้ทั้งนั้น อัตราร้อยละ .65

นักวิชาการและนักเขียนสาขาศิลปกรรม ในภาษาอังกฤษบนไทย เพราะสาเหตุต่อไปนี้
ตามลำดับ เพราะใช้ง่าย ความหมายตรงตัวดี และได้ความชัดเจน อัตราร้อยละ 58.13 เพราะ
ศึกษาภาษาไทยไม่ทัน อัตราร้อยละ 13.30 เพราะเคยชินได้ยินได้ฟังอยู่เสมอ อัตราร้อยละ 11.82
เพราะต้องการเน้นความหมายเพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน อัตราร้อยละ 8.86 และเพราะศัพท์ที่ใช้
ไม่มีคำไว้ในภาษาไทย อัตราร้อยละ 7.88

นักวิชาการและนักเขียนสาขามรรณภักษาศาสตร์ ในภาษาอังกฤษบนไทย เพราะสาเหตุต่อไปนี้
ตามลำดับ เพราะใช้ง่าย ความหมายตรงตัวดี และได้ความชัดเจน อัตราร้อยละ 61.46 เพราะ
เคยชิน ได้ยินได้ฟังอยู่เสมอ อัตราร้อยละ 15.63 เพราะศึกษาภาษาไทยไม่ทัน อัตราร้อยละ 14.58
เพราะศัพท์ที่ใช้ไม่มีคำในภาษาไทย อัตราร้อยละ 7.29 และเพราะต้องการเน้นความหมายเพื่อ
ความเข้าใจที่ตรงกัน อัตราร้อยละ 1.04

นักวิชาการและนักเขียนสาขาภาษาและวรรณคดี ในภาษาอังกฤษบนไทย เพราะสาเหตุ
ตามลำดับดังนี้ เพราะใช้ง่าย ความหมายตรงตัวดี และได้ความชัดเจน อัตราร้อยละ 68.52
เพราะความเคยชินได้ยินได้ฟังอยู่เสมอ อัตราร้อยละ 19.44 เพราะศึกษาภาษาไทยไม่ทัน อัตราร้อยละ
7.48 เพื่อความทันสมัยและต้องการหลีกเลี่ยงคำไม่สุภาพ อัตราร้อยละ 2.78 เพราะศัพท์ที่ใช้
ไม่มีคำไว้ในภาษาไทย อัตราร้อยละ 1.85 และเพราะต้องการเน้นความหมาย เพื่อความเข้าใจ
ที่ตรงกัน อัตราร้อยละ .93

นักวิชาการและนักเขียนสาขาประวัติศาสตร์และโบราณคดี ในภาษาอังกฤษบนไทย เพราะ
สาเหตุดังต่อไปนี้ตามลำดับ เพราะความเคยชินได้ยินได้ฟังอยู่เสมอ อัตราร้อยละ 37.82 เพราะ
คนมีความรู้ใช้กันอย่างนี้ทั้งนั้น อัตราร้อยละ 20.17 เพราะต้องการเน้นความหมาย เพื่อความ
เข้าใจที่ตรงกัน อัตราร้อยละ 16.61 เพราะใช้ง่าย ความหมายตรงตัวดี ได้ความชัดเจน อัตรา
ร้อยละ 15.97 เพราะต้องการความสนใจจากผู้อื่น อัตราร้อยละ 1.66 และเพื่อความทันสมัย
และต้องการหลีกเลี่ยงคำไม่สุภาพ และเพราะเกี่ยวข้องกับงานอาชีพและใช้ในงานวิจัย อัตราร้อยละ
0.84

นักวิชาการและนักเขียนสาขาปรัชญาและศาสนา ในภาษาอังกฤษบนไทย เพราะสาเหตุ
ดังต่อไปนี้ตามลำดับ เพราะใช้ง่าย ความหมายตรงตัวดี และได้ความชัดเจน อัตราร้อยละ 75.00
เพราะศึกษาภาษาไทยไม่ทัน อัตราร้อยละ 17.50 เพราะต้องการเน้นความหมายเพื่อความเข้าใจ
ที่ตรงกัน อัตราร้อยละ 5.00 เพราะความเคยชิน ได้ยินได้ฟังอยู่เสมอ อัตราร้อยละ 2.5

ตาราง 7 อัตราการกระจายของสภาพแวดล้อมภายในการเกษตรของพื้นที่เกษตรกรรมในจังหวัด...

สภาพ พื้นที่	ก	ข	ค	ด	จ	ฉ	ช	ซ	ญ	ฎ	ฏ	ฐ	ธ	ด	น
พื้นที่เกษตร	6	7	23	36.51								33	52.38		63
พื้นที่เกษตร	10	4.32	23	20.86	5	3.60	8	5.76	23	16.55	10	7.19	1	0.72	139
พื้นที่เกษตร	10	2.27	34	7.71	12	2.72	1	0.23	134	30.39	51	11.56	1	0.23	441
พื้นที่เกษตร	7	4.63	17	11.72	2	1.36	1	0.69	43	29.66	5	3.44			145
รวม	23	2.92	87	11.04	19	2.41	2	0.25	233	29.57	66	8.38	2	0.25	788

จากการสำรวจ 7 แสดงว่านักวิชาการและนักเขียนคณะสังคมนิยมใช้ภาษาอังกฤษบนไทย สาเหตุตามลำดับดังนี้ เพราะใช้ง่าย ความหมายตรงตัวดี ได้ความชัดเจน อัตราร้อยละ 43.40 เพราะความเคยชินได้ยินได้ฟังอยู่เสมอ อัตราร้อยละ 29.57 เพราะคิดภาษาไทยไม่ทัน อัตราร้อยละ 11.04 เพราะต้องการเน้นความหมาย เพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน อัตราร้อยละ 8.30 เพราะศัพท์ที่ใช้ไม่มีคำใช้ในภาษาไทย อัตราร้อยละ 2.92 เพื่อความทันสมัยและต้องการหลีกเลี่ยงคำไม่สุภาพ อัตราร้อยละ 2.41 เพราะคนที่มีความรู้ใช้กันอย่างนี้ทั้งนั้น อัตราร้อยละ 1.65 เพราะต้องการความสนใจจากผู้ฟังและเพราะเกี่ยวข้องกับงานอาชีพ และใช้ในงานวิจัย อัตราร้อยละ 0.25 และเพราะไม่ชอบคำไทยที่มีอยู่ เพราะคำไทยที่มีอยู่ ไม่เหมาะสมกับศัพท์เดิม อัตราร้อยละ 0.13

จากการศึกษาตาราง 7 แสดงสาเหตุที่นักวิชาการและนักเขียนสาขาวิชาต่างๆ ใน สาขาสังคมศาสตร์ ใช้ภาษาอังกฤษบนไทย พบว่านักวิชาการและนักเขียนสาขานิติศาสตร์ใช้ ภาษาอังกฤษบนไทย เพราะสาเหตุตามลำดับดังต่อไปนี้ เพราะความเคยชินได้ยินได้ฟังอยู่ เสมอ อัตราร้อยละ 52.30 เพราะใช้ง่าย ความหมายตรงตัวดี ได้ความชัดเจน อัตราร้อยละ 36.51 และเพราะคิดภาษาไทยไม่ทัน อัตราร้อยละ 11.11

นักวิชาการและนักเขียนสาขารัฐศาสตร์ ใช้ภาษาอังกฤษบนไทย เพราะสาเหตุตามลำดับ ดังนี้ เพราะใช้ง่าย ความหมายตรงตัวดี ได้ความชัดเจน อัตราร้อยละ 40.29 เพราะคิด ภาษาไทยไม่ทัน อัตราร้อยละ 20.86 เพราะความเคยชิน ได้ยินได้ฟังอยู่เสมอ อัตราร้อยละ 16.55 เพราะต้องการเน้นความหมาย เพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน อัตราร้อยละ 7.19 เพราะกมลมีความรู้ใช้กันทั้งนั้น อัตราร้อยละ 5.76 เพราะศัพท์ที่ใช้ไม่มีคำใช้ในภาษาไทย อัตราร้อยละ 4.32 เพื่อความทันสมัยและต้องการหลีกเลี่ยงคำไม่สุภาพ อัตราร้อยละ 3.60 และเพราะเกี่ยวข้องกับงานอาชีพและใช้ในงานวิจัย และเพราะไม่ชอบคำไทยที่มีอยู่ เพราะคำไทยที่มีอยู่ไม่เหมาะสมกับศัพท์เดิม อัตราร้อยละ 0.72

นักวิชาการและนักเขียนสาขาเศรษฐศาสตร์ใช้ภาษาอังกฤษบนไทย เพราะสาเหตุตาม ลำดับดังนี้ เพราะใช้ง่าย ความหมายตรงตัวดี ได้ความชัดเจน อัตราร้อยละ 44.67 เพราะ ความเคยชินได้ยินได้ฟังอยู่เสมอ อัตราร้อยละ 30.39 เพราะต้องการเน้นความหมาย เพื่อ

ความเข้าใจที่ตรงกัน อัตราร้อยละ 11.56 เพราะศึกษาไทยไม่ทัน อัตราร้อยละ 7.71
 เพื่อความทันสมัยและหลีกเลี่ยงคำไม่สุภาพ อัตราร้อยละ 2.72 เพราะศัพท์ที่ใช้ไม่มีคำใช้ใน
 ภาษาไทย อัตราร้อยละ 2.27 และเพราะต้องการความสนใจจากผู้ฟัง เพราะคนมีความรู้
 ใจกันอยู่แล้วนั้น เพราะเกี่ยวข้องกับงานอาชีพและใช้ในงานวิจัย อัตราร้อยละ 0.23

นักวิชาการและนักเขียนสาขาสังคมวิทยา วิชาภาษาอังกฤษในประเทศไทย เพราะสาเหตุตาม
 ลำดับดังนี้ เพราะใช้ง่าย ความหมายตรงตัวดี ได้ความชัดเจน อัตราร้อยละ 45.52
 เพราะความเคยชิน ได้ยินได้ฟังอยู่เสมอ อัตราร้อยละ 23.65 เพราะศึกษาไทยไม่ทัน
 อัตราร้อยละ 11.72 เพราะศัพท์ที่ใช้ไม่มีคำใช้ในภาษาไทย อัตราร้อยละ 4.63 เพราะ
 ต้องการเน้นความหมาย เพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน อัตราร้อยละ 3.44 เพราะคนมีความรู้
 กันอยู่แล้วนั้น อัตราร้อยละ 2.76 เพื่อความทันสมัยและต้องการหลีกเลี่ยงคำไม่สุภาพ
 อัตราร้อยละ 1.38 และเพราะต้องการความสนใจจากผู้ฟัง อัตราร้อยละ 0.69

จากตาราง ๖ แสดงว่านักวิชาการและนักเขียนในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
ใช้ภาษาอังกฤษบนไทย เพราะสาเหตุตามลำดับดังนี้ เพราะใช้ง่าย ความหมายตรงตัวก็
ได้ความชัดเจน อัตราร้อยละ 30.60 เพราะศึกษาภาษาไทยไม่ทัน อัตราร้อยละ 27.16 เพราะ
ความเคยชินได้ยินได้ฟังอยู่เสมอ อัตราร้อยละ 25.11 เพราะต้องการเน้นความหมาย และเพื่อ
ความเข้าใจที่ตรงกัน อัตราร้อยละ 12.93 เพราะศัพท์ที่ใช้ไม่มีคำใช้ภาษาไทย อัตราร้อยละ
3.88 และเพราะไม่ชอบคำไทยที่มีอยู่ เพราะคำไทยที่มีอยู่ไม่เหมาะสมกับศัพท์เดิม อัตราร้อยละ
0.43

จากการศึกษาตาราง ๖ แสดงสาเหตุที่นักวิชาการและนักเขียนสาขาวิชาต่างๆในสาขา
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ใช้ภาษาอังกฤษบนไทยในการพูด พบว่านักวิชาการและนักเขียนสาขา
วิทยาศาสตร์กายภาพและคณิตศาสตร์ ใช้ภาษาอังกฤษบนไทย เพราะสาเหตุตามลำดับดังนี้
เพราะศึกษาภาษาไทยไม่ทัน อัตราร้อยละ 60.29 เพราะความเคยชิน ได้ยินได้ฟังอยู่เสมอ อัตรา
ร้อยละ 27.94 เพราะศัพท์ที่ใช้ไม่มีคำใช้ภาษาไทย อัตราร้อยละ 7.35 และเพราะใช้ง่าย
ความหมายตรงตัวก็ ได้ความชัดเจน อัตราร้อยละ 4.41

นักวิชาการและนักเขียนสาขาวิทยาศาสตร์การแพทย์ และสาขาวิทยาศาสตร์เคมีเภสัช
ใช้ภาษาอังกฤษบนไทย เพราะสาเหตุตามลำดับดังนี้ เพราะใช้ง่าย ความหมายตรงตัวก็ ได้
ความชัดเจน อัตราร้อยละ 50 เพราะศึกษาภาษาไทยไม่ทัน อัตราร้อยละ 28.57 เพราะความ
เคยชินได้ยินได้ฟังอยู่เสมอ อัตราร้อยละ 14.29 เพราะต้องการเน้นความหมายเพื่อความเข้าใจ
ที่ตรงกัน อัตราร้อยละ 7.14 เพราะศัพท์ที่ใช้ไม่มีคำใช้ภาษาไทย อัตราร้อยละ 2.06

นักวิชาการและนักเขียนสาขาเกษตรศาสตร์และชีววิทยา เกษตรศาสตร์และชีววิทยา
ใช้ภาษาอังกฤษบนไทย เพราะสาเหตุตามลำดับดังนี้ เพราะใช้ง่าย ความหมายตรงตัวก็ ได้
ความชัดเจน อัตราร้อยละ 49.3 เพราะต้องการเน้นความหมาย เพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน
อัตราร้อยละ 21.43 เพราะศึกษาภาษาไทยไม่ทัน อัตราร้อยละ 15.71 เพราะความเคยชิน
ได้ยินได้ฟังอยู่เสมอ อัตราร้อยละ 6.51 เพราะศัพท์ที่ใช้ไม่มีคำใช้ภาษาไทย อัตราร้อยละ
2.36 เพราะความเคยชินได้ยินได้ฟังอยู่เสมอ อัตราร้อยละ 1.43

นักวิชาการและนักเขียนสาขาสัตวแพทยศาสตร์ ใช้ภาษาอังกฤษบนไทย เพราะสาเหตุ
ตามลำดับดังนี้ เพราะต้องการเน้นความหมาย และเพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน อัตราร้อยละ 37.5

และความเคยชิน ได้อินได้อึ้งอยู่เสมอ อัตราร้อยละ 12.5

นักวิชาการและนักเขียนสาขาวิศวกรรมศาสตร์ ใช้ภาษาอังกฤษฉบับไทย เพราะสาเหตุตามลำดับดังต่อไปนี้ เพราะความเคยชินได้อินได้อึ้งอยู่เสมอ อัตราร้อยละ 45.31 เพราะใช้ง่าย ความหมายตรงตัวก็ ได้ความชัดเจน อัตราร้อยละ 40.63 เพราะที่ภาษาไทยไม่ทัน อัตราร้อยละ 10.94 และเพราะศัพท์ใช้ไม่ได้คำใช้ในภาษาไทย อัตราร้อยละ 3.13

ตาราง ๑ อัตราการลดลงของสภาพเศรษฐกิจการบริโภคของครัวเรือนในภาคเกษตรของประเทศไทย และอัตราการใช้เงินของครัวเรือนในภาคเกษตร

สาขา	ก	ร้อยละ	ค	ร้อยละ	๑	ร้อยละ	๒	ร้อยละ	๓	ร้อยละ	๔	ร้อยละ	๕	ร้อยละ	๖	ร้อยละ	๗	ร้อยละ	รวม
เกษตรกรรม	51	3.66	140	10.05	669	49.46	24	1.72	26	1.87	56	4.02	300	21.54	97	6.96	7	0.50	1,523
อุตสาหกรรม	23	2.92	87	11.04	342	43.40	10	2.41	2	0.25	13	1.65	233	29.57	66	8.36	2	0.25	755
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	9	3.88	63	27.16	71	30.60							56	25.00	30	1.29			232
รวม	83	3.44	290	12.02	1,102	45.67	43	1.78	28	1.16	69	2.85	591	24.49	193	6.00	9	0.37	2,413

จากตาราง 9 แสดงว่านักวิชาการและนักเขียนที่เน้นกลุ่มตัวอย่าง ให้อาภาษาอังกฤษ
 คนไทยในการพูด เพราะสาเหตุตามลำดับดังนี้ เพราะไวยากรณ์ ความหมายตรงตัวคือ ได้ความชัด
 เจน อัตราร้อยละ 45.67 เพราะความเคยชินได้ยินได้ฟังอยู่เสมอ อัตราร้อยละ 24.49 เพราะ
 ศึกษาไทยไม่ทัน อัตราร้อยละ 12.02 เพราะต้องการเน้นความหมาย เพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน
 อัตราร้อยละ 6.00 เพราะศัพท์ที่ใช้ไม่มีคำใช้ในภาษาไทย อัตราร้อยละ 3.44 เพราะคนมี
 ความรู้ใช้กันอย่างนี้ทั้งนั้น อัตราร้อยละ 2.06 เพื่อความทันสมัย และหลีกเลี่ยงคำไม่สุภาพ
 อัตราร้อยละ 1.78 เพราะต้องการความสนใจจากผู้ฟัง อัตราร้อยละ 1.16 เพราะเกี่ยวข้องกับ
 งานอาชีพและใช้ในงานวิจัย อัตราร้อยละ 0.37 และเพราะไม่ชอบคำไทยที่มีอยู่ เพราะคำ
 ไทยที่มีอยู่ไม่เหมาะสมกับศัพท์เดิม อัตราร้อยละ 0.21

ตาราง 10 อัตราผลตอบแทนจากการใช้ภาษาอังกฤษในประเทศไทยในการใช้คอมพิวเตอร์และอิเล็กทรอนิกส์ รวมถึงการใช้ภาษาอังกฤษ และมหาวิทยาลัยและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

สาขา	ค่าเฉลี่ย	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	รวม
มนุษยศาสตร์	4	4.82	16		29	19.28			5	6.02	5	6.02	10	12.05	11	13.25	3	3.61	83
สังคมศาสตร์			13	13.27	23	23.47		1	1.02			34	39.60	21	21.43	1	1.02		96
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี			2	6.70	12	52.17						9	39.13						23
รวม	4	1.96	31	15.20	64	51.37	1	0.43	5	2.45	5	2.45	56	28.43	32	15.69	4	1.96	204

จากตาราง 10 แสดงว่านักวิชาการและนักเขียน ใช้อำนาจอังกฤษบนไทยในการเขียน เพราะสาเหตุตามลำดับดังนี้ เพราะไวยากรณ์ ความหมายตรงตัวดี ได้ความชัดเจน อัตราร้อยละ 31.37 เพราะความเคยชิน ไวยากรณ์ไวยากรณ์อยู่เสมอ อัตราร้อยละ 25.43 เพราะต้องการเน้นความหมาย เพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน อัตราร้อยละ 15.69 เพราะพิจารณาไทยไม่ทัน อัตราร้อยละ 15.20 เพราะต้องการความสนใจจากผู้อ่าน และเพราะคนมีความรู้ใช้กันอย่างนี้ทั้งนั้น อัตราร้อยละ 2.45 เพราะศัพท์ที่ใช้ไม่มีคำใช้ภาษาไทย และเพราะเกี่ยวข้องกับงานอาชีพ และใช้ในการวิจัย อัตราร้อยละ 1.96 เพื่อความทันสมัย และหลีกเลี่ยงคำไม่สุภาพ อัตราร้อยละ 0.49 จากการศึกษาตาราง 10 แสดงสาเหตุที่นักวิชาการและนักเขียนแต่ละสาขาวิชา ใช้อำนาจอังกฤษบนไทยในการเขียนพบว่า

นักวิชาการและนักเขียนสาขามนุษยศาสตร์ ใช้อำนาจอังกฤษบนไทยในการเขียน เพราะสาเหตุตามลำดับดังนี้ เพราะไวยากรณ์ ความหมายตรงตัวดี ได้ความชัดเจน อัตราร้อยละ 13.28 เพราะต้องการเน้นความหมาย เพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน อัตราร้อยละ 13.25 เพราะความเคยชิน ไวยากรณ์ไวยากรณ์อยู่เสมอ อัตราร้อยละ 12.05 เพราะต้องการความสนใจจากผู้อ่าน และเพราะคนมีความรู้ใช้กันอย่างนี้ทั้งนั้น อัตราร้อยละ 6.02 เพราะศัพท์ที่ใช้ไม่มีคำใช้ภาษาไทย อัตราร้อยละ 4.82 และเพราะเกี่ยวข้องกับงานอาชีพและใช้ในการวิจัย อัตราร้อยละ 3.61

นักวิชาการและนักเขียนสาขาสังคมศาสตร์ ใช้อำนาจอังกฤษบนไทยในการเขียน เพราะสาเหตุตามลำดับดังนี้ เพราะความเคยชิน ไวยากรณ์ไวยากรณ์อยู่เสมอ อัตราร้อยละ 39.80 เพราะไวยากรณ์ ความหมายตรงตัวดี อัตราร้อยละ 23.47 เพราะต้องการเน้นความหมาย เพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน อัตราร้อยละ 21.43 เพราะพิจารณาไทยไม่ทัน อัตราร้อยละ 13.27 เพื่อความทันสมัย และหลีกเลี่ยงคำไม่สุภาพ อัตราร้อยละ 1.02

นักวิชาการและนักเขียนสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ใช้อำนาจอังกฤษบนไทยในการเขียน เพราะสาเหตุตามลำดับดังนี้ เพราะไวยากรณ์ ความหมายตรงตัวดี ได้ความชัดเจน อัตราร้อยละ 52.17 เพราะความเคยชิน ไวยากรณ์ไวยากรณ์อยู่เสมอ อัตราร้อยละ 39.13 เพราะพิจารณาไทยไม่ทัน อัตราร้อยละ 6.70

สาเหตุของการใช้ภาษาอังกฤษบนไทยในการเขียนของนักวิชาการและนักเขียนสาขาสังคมศาสตร์ แตกต่างจากนักวิชาการและนักเขียนสาขาอื่น คือ นักวิชาการและนักเขียนสาขาสังคมศาสตร์ใช้ภาษาอังกฤษบนไทยในการเขียนเพราะความเคยชินได้ยินได้ฟังอยู่เสมอมากที่สุด แต่นักวิชาการและนักเขียนสาขาวิชาอื่น ใช้ภาษาอังกฤษบนไทยในการเขียนเพราะไวยากรณ์ความหมายตรงตัวคือ ให้ความชัดเจนมากที่สุด

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะการใช้ภาษาอังกฤษบนไทยจากการพูด และการเขียนโดยศึกษาข้อมูลจาก การบรรยาย การอภิปราย และปรากฏา และจาก วารสาร และเพื่อศึกษาสาเหตุของการใช้ภาษาอังกฤษบนไทยของนักวิชาการที่สุ่มมาจาก ทำเนียบนักวิชาการ คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษา การเปลี่ยนแปลง ของภาษาต่อไป

การศึกษาข้อมูล

1. การศึกษาลักษณะการใช้ภาษาอังกฤษบนไทย ในการพูดและการเขียน ผู้วิจัยได้ ดำเนินการดังนี้

1.1 บันทึกประโยคหรือกลุ่มคำ และความถี่ของการใช้ศัพท์อังกฤษคำเดียวกัน มีโครงสร้างของประโยคหรือกลุ่มคำเดียวกัน จากการบรรยาย การอภิปราย และปรากฏา ลงในตารางบันทึกประโยค หรือกลุ่มคำ

1.2 บันทึกประโยคหรือกลุ่มคำ และความถี่ของการใช้ศัพท์อังกฤษคำเดียวกัน มีโครงสร้างของประโยคหรือกลุ่มคำอย่างเดียวกัน จากวารสาร เชิงวิชาการและ เชิงบันเทิงคดี ลงในตารางบันทึกประโยคหรือกลุ่มคำ

1.3 วิเคราะห์การใช้ภาษาอังกฤษบนไทย ตามโครงสร้างที่ปรากฏจากตาราง บันทึกประโยคหรือกลุ่มคำ

2. ในการศึกษาสาเหตุของการใช้ภาษาอังกฤษบนไทยของนักวิชาการและนัก เขียน ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

2.1 สร้างแบบสอบถามโดยศึกษาจากตารางบันทึกประโยคหรือกลุ่มคำ

2.2 นำแบบสอบถามไปสอบถามนักวิชาการและนักเขียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2.3 ทำการวิเคราะห์สาเหตุของการใช้ภาษาอังกฤษบนไทยในการพูดและการ เขียนของนักวิชาการและนัก เขียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การใช้ภาษาอังกฤษบนไทยในการพูด ปรากฏดังนี้
 - 1.1 คำอังกฤษที่ปรากฏในประโยคหรือกลุ่มคำ ในการใช้ภาษาอังกฤษบนไทยมีทั้งในรูปของหน่วยคำเดียวและหลายหน่วยคำในลักษณะของคำผาน
 - 1.2 คำอังกฤษที่ปรากฏเป็นคำประเภท นาม นามวลี กริยา กริยาวลี คุณศัพท์ และวิเศษณ์
 - 1.3 ลักษณะการใช้ภาษาอังกฤษบนไทย มีดังนี้
 - 1.3.1 ปรากฏคำอังกฤษหนึ่งครั้งในแต่ละประโยคหรือกลุ่มคำ
 - 1.3.2 ปรากฏการซ้ำความหมายภาษาไทยควบคู่กับคำอังกฤษ
 - 1.3.3 ปรากฏคำอังกฤษมากกว่าหนึ่งครั้งในแต่ละประโยคหรือกลุ่มคำ
 - 1.3.4 ปรากฏการนำคำที่อยู่ในตำแหน่งคุณศัพท์ในภาษาอังกฤษมาใช้ในตำแหน่งกริยาในภาษาไทย
2. การใช้ภาษาอังกฤษบนไทยในการเขียน ปรากฏดังนี้
 - 2.1 คำอังกฤษที่ปรากฏในประโยคหรือกลุ่มคำ ในการใช้ภาษาอังกฤษบนไทยอยู่ในรูปหน่วยคำเดียว คือ การนำคำประเภท นาม กริยา และคุณศัพท์
 - 2.2 ลักษณะการใช้ภาษาอังกฤษบนไทยมีการเสนอสองรูปแบบ คือ ใช้ภาษาอังกฤษเขียนคำศัพท์และใช้ภาษาไทยเขียนคำศัพท์ที่ปรากฏในประโยคหรือกลุ่มคำ
 - 2.2.1 การใช้ภาษาอังกฤษบนไทยที่เสนอ โดยใช้ภาษาอังกฤษเขียนคำศัพท์
 - 2.2.1.1 ปรากฏคำอังกฤษหนึ่งครั้งในแต่ละประโยคหรือกลุ่มคำ
 - 2.2.1.2 ปรากฏการซ้ำความหมายภาษาไทยควบคู่กับคำอังกฤษ
 การใช้ในลักษณะนี้ คำอังกฤษจะอยู่ในวงเล็บหรือในลักษณะรองการอธิบายความ
 - 2.2.1.3 ปรากฏคำอังกฤษมากกว่าหนึ่งครั้งในแต่ละประโยคหรือกลุ่มคำ
 - 2.2.2 การใช้ภาษาอังกฤษบนไทยที่เสนอโดยใช้ภาษาไทยเขียนคำศัพท์มีดังนี้
 - 2.2.2.1 ปรากฏคำอังกฤษหนึ่งครั้งในแต่ละประโยคหรือกลุ่มคำ

2.2.2.2 ปรากฏคำอังกฤษประสมกับคำไทยในลักษณะคำผสม

2.2.2.3 ปรากฏคำอังกฤษมากกว่าหนึ่งครั้งในแต่ละประโยคหรือกลุ่มคำ

2.2.2.4 ปรากฏการเขียนคำอังกฤษเป็นภาษาไทยแล้วเขียนภาษาอังกฤษกำกับในวงเล็บ

3. นักวิชาการและนักเขียนทุกสาขาวิชาใช้ภาษาอังกฤษบนไทยในลักษณะของการใช้คำอังกฤษหนึ่งคำ ในประโยคหรือกลุ่มคำมากกว่าการใช้คำอังกฤษควบคู่กับความหมายของภาษาไทยและการใช้คำอังกฤษมากกว่าหนึ่งครั้งในประโยคหรือกลุ่มคำ และใช้คำอังกฤษควบคู่กับความหมายน้อยที่สุด

4. นักวิชาการและนักเขียนทุกสาขาวิชาใช้ภาษาอังกฤษบนไทยในการพูดมากที่สุดเพราะง่าย ความหมายตรงตัวที่ ใจความชัดเจน สาเหตุรองลงมาคือ เพราะความเคยชิน ใจเย็น ใจดีฟังอยู่เสมอ นักวิชาการและนักเขียนทุกสาขาวิชา เลือกสาเหตุเพราะไม่ชอบคำไทยที่มีอยู่ คำไทยที่มีอยู่ไม่เหมาะสมกับศัพท์ภาษาอังกฤษน้อยที่สุด สาเหตุรองที่เลือกน้อยมาก คือ เพราะเกี่ยวข้องกับงานอาชีพและใช้ในงานวิจัย

5. นักวิชาการและนักเขียนทุกสาขาวิชาใช้ภาษาอังกฤษบนไทยในการเขียนมากที่สุด เพราะง่าย ความหมายตรงตัวที่ ใจความชัดเจน สาเหตุรองลงมาคือ เพราะความเคยชิน ใจเย็นใจดีฟังอยู่เสมอ นักวิชาการและนักเขียนทุกสาขาวิชา เลือกสาเหตุเพื่อความทันสมัยและหลีกเลี่ยงคำไม่สุภาพ น้อยที่สุด สาเหตุที่เลือกน้อยรองลงมา เพราะศัพท์ที่ใช้ไม่มีคำใช้ในภาษาอังกฤษและ เพราะเกี่ยวข้องกับงานอาชีพและใช้ในงานวิจัย

อภิปรายผล

จากการศึกษาการใช้ภาษาอังกฤษบนไทยในการพูดและการเขียน พบว่ามีการนำคำอังกฤษเข้ามาใช้ในภาษาไทยได้โดยไม่เปลี่ยนโครงสร้างของภาษาไทย และมีการนำคำอังกฤษมาปรับปรุงใช้ในการสร้างคำของไทยด้วย ถึงแม้จะเห็นจากการสร้างคำโดยการเติมหน่วยคำไม่อิสระของภาษาไทย

เข้ากับคำกริยาภาษาอังกฤษเพื่อสร้างคำนาม ซึ่ง เป็นลักษณะหนึ่งของการสร้างคำตามโครงสร้างภาษาไทย ทั้งนี้เพราะ "คำศัพท์" สามารถเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็ว ทั้งในรูปคำเดียวหรือกลุ่มคำตามสภาพสังคมและวัฒนธรรม เพราะความจำเป็นในการเรียกชื่อ และแนวความคิดเกี่ยวกับประสบการณ์ใหม่ ๆ เข้ามาเกี่ยวข้องกับตัวบุคคล เช่น วัสดุใหม่ ๆ คุณภาพ สถานการณ์ สถานที่ บุคคล ความสนใจ บันเทิง และแนวความคิด เป็นต้น (Hertzier, 1965 :143) และด้วยเหตุนี้คำนามจึงเป็นคำที่นำมาใช้ในภาษามนุษย์มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของศรีธาร์ ที่ว่า ในลักษณะของคำ ๆ เดียวกัน คำที่นำมาใช้ในการใช้ภาษามนุษย์มากที่สุด คือ คำนาม (Sridhar, 1980 : 240) นอกจากการสร้างคำตามโครงสร้างภาษาไทยแล้ว ยังมีการใช้ภาษาตามโครงสร้างภาษาไทยด้วย นั่นคือ การนำคำคุณศัพท์มาใช้ในตำแหน่งกริยาโดยไม่เปลี่ยนโครงสร้างในภาษาไทย เพื่อให้ได้โครงสร้างของภาษาเปลี่ยนแปลงซ้ำ ในการศึกษาครั้งนี้ไม่ปรากฏลักษณะของการใช้ภาษาที่เป็นการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของภาษาไทย นอกจากบางลักษณะที่มีการนำโครงสร้างภาษาอังกฤษเข้ามาใช้ แต่เป็นการใช้คำไทยทั้งหมด เช่น "เขาพบตัวเองอยู่ในห้อง" ซึ่งเป็นลักษณะของโครงสร้างภาษาอังกฤษ

การศึกษาการใช้คำอังกฤษหนึ่งคำบนในประโยคหรือกลุ่มคำของนักวิชาการและนักเขียนแต่ละสาขาวิชาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างปรากฏว่า นักวิชาการและนักเขียนสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีใช้ภาษาลักษณะนี้ทุกคน ทั้งนี้เนื่องมาจากความจำเป็นในความต้องการคำใหม่ในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อนำมาใช้ให้ทันกับนวัตกรรมใหม่ ๆ นอกจากนี้แล้วคำต่าง ๆ ในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นศัพท์เฉพาะสาขาวิชามากมาย จึงเป็นการยากที่จะบัญญัติศัพท์ให้ทันและเพียงพอต่อความต้องการ ทั้งยังยากที่จะบัญญัติศัพท์ภาษาไทยให้ตรงกับศัพท์เดิมให้เป็นที่ยอมรับทั่วไปได้ นักวิชาการและนักเขียนสาขามนุษยศาสตร์ใช้คำอังกฤษหนึ่งคำบนในประโยคหรือกลุ่มคำ าระดับมาก ในอัตราสูงกว่านักวิชาการและนักเขียนสาขาวิชาอื่น คือมีอัตราการใช้อยู่ที่ 10.50 สาขาที่มีการใช้ลักษณะนี้รองลงมาคือ สาขาสังคมศาสตร์ มีอัตราการใช้อยู่ที่ 9.30 ทั้งนี้เพราะลักษณะวิชา สภาพการทำงานอาชีพมีความเกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษมาก ทำให้โอกาสที่ใช้มีมากโดยไม่จำกัดวงศัพท์ว่าเป็นศัพท์เฉพาะสาขาวิชา นักวิชาการและนักเขียนสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ใช้คำอังกฤษหนึ่งคำในประโยคหรือกลุ่มคำ ระดับปานกลาง ใช้อัตราสูงกว่่านักวิชาการและนักเขียนสาขาอื่น คือ มีอัตราการร้อยละ 14.81 เพราะมีความจำเป็นในการใช้ศัพท์เฉพาะสาขาวิชา ที่ใช้ในระดับปานกลางมาก เพราะวงศัพท์ที่ใช้ เป็นวงศัพท์ในสาขาวิชามากกว่าศัพท์ทั่ว ๆ ไป สำหรับการใช้อังกฤษหนึ่งคำในประโยคหรือกลุ่มคำในระดับน้อย นักวิชาการและนักเขียนใช้ภาษาระดับนี้ในอัตราใกล้เคียงกัน คือ สาขามนุษยศาสตร์ อัตราร้อยละ 15.53 สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อัตราร้อยละ 14.81 สาขาสังคมศาสตร์ อัตราร้อยละ 13.95 นักวิชาการและนักเขียนทุกสาขา ใช้ภาษาอังกฤษหนึ่งคำในประโยคหรือกลุ่มคำ อัตราร้อยละ 97.52 แสดงว่า นักวิชาการและนักเขียนทุกสาขา ใช้ภาษาอังกฤษปนไทยกันเป็นส่วนมาก

จากการศึกษาการใช้คำอังกฤษควบคู่กับความหมายภาษาไทยในประโยคหรือกลุ่มคำ พบว่านักวิชาการและนักเขียนสาขามนุษยศาสตร์ ใช้ภาษาอังกฤษนี้มากที่สุด คือ อัตราร้อยละ 28.31 รองลงมา คือ นักวิชาการและนักเขียนสาขาสังคมศาสตร์ อัตราร้อยละ 26.36 ทั้งนี้ เพราะความจำเป็นในการสื่อความหมาย เมื่อต้องการอธิบาย {ศัพท์ที่นักวิชาการ และนักเขียนทั้งสองสาขาวิชาใช้จากแปลความหมายได้หลายทางจึงจำเป็นต้องอธิบายความหมายกำกับ การใช้ภาษาลักษณะนี้อาจใช้ภาษาอังกฤษแล้วกำกับเป็นภาษาไทย หรืออาจใช้ภาษาไทยแล้วกำกับเป็นภาษาอังกฤษ เป็นการใช้เพื่อให้มีความเข้าใจตรงกัน หรือ เพื่อต้องการเผยแพร่ศัพท์ใหม่ให้เป็นที่รู้จักทั่วไป การที่นักวิชาการและนักเขียนสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีใช้ภาษาลักษณะนี้น้อยกว่าสาขาวิชาอื่น ๆ เป็นเพราะศัพท์ทางสาขาวิชานี้ มีศัพท์บัญญัติเป็นภาษาไทยอยู่แล้ว และหากนักวิชาการบัญญัติศัพท์ให้สง่ายและกะทัดรัด จะเป็นที่ยอมรับได้ทันที และเป็นเพราะความเจริญอย่างรวดเร็วทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทำให้ผู้ใช้ไม่สามารถกำหนดศัพท์ให้เพียงพอและทันตามความต้องการได้

การศึกษการใช้คำอังกฤษมากกว่าหนึ่งครั้งในประโยคหรือกลุ่มคำ พบว่านักวิชาการและนักเขียนสาขาสังคมศาสตร์ใช้ภาษาอังกฤษลักษณะนี้มากที่สุด คือ อัตราร้อยละ 31.01 ทั้งนี้ เพราะลักษณะวิชาในสาขานี้ต้องการติดต่อกับต่างประเทศมาโดย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับเศรษฐศาสตร์และในทางธุรกิจ ทำให้มีการใช้ภาษาปนกันมาก นักวิชาการและนักเขียนสาขามนุษยศาสตร์ใช้ภาษาลักษณะนี้รองลงมา คือ ใช้ในอัตราร้อยละ 29.23 นักวิชาการและนักเขียนสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีใช้ภาษาลักษณะนี้น้อยที่สุด คือ อัตราร้อยละ 25.92 เพราะนักวิชาการและนักเขียน

สาขานี้ถือว่า ศัพท์อังกฤษที่ใช้ส่วนมากเป็นศัพท์เฉพาะที่รู้จักกันไปในกลุ่มนักวิชาการด้วยกัน ไม่ถือว่าเป็นการใช้อย่างกัน

การใช้อย่างกันนี้ในลักษณะที่ให้ความหมายหรืออธิบายความหมาย เป็นความจำเป็นอย่างหนึ่งสำหรับการใช้ภาษาในประเทศไทย ทั้งนี้เพราะความต้องการเผยแพร่นวัตกรรมใหม่ ๆ ความคิดใหม่ ๆ เพื่อให้ผู้รับ (ผู้ฟังหรือผู้อ่าน) ได้เข้าใจและได้ศึกษาไปด้วย การใช้ภาษาลักษณะนี้เน้นจุดเริ่มต้นที่ทำให้ผู้รับได้ศึกษาเรื่องที่อยู่ในความสนใจต่อไปได้ การใช้ภาษาลักษณะนี้นี้น้อยกว่าการใช้คำอังกฤษในประโยคหรือกลุ่มคำ ไม่ว่าจะเป็นคำเดียวหรือมากกว่าหนึ่งคำ เป็นเพราะความเจริญอย่างรวดเร็วทางการศึกษา ทางเทคโนโลยี และความสัมพันธ์กับต่างประเทศ การใช้คำอังกฤษทับศัพท์จึงสะดวก และรวดเร็วกว่า

จากการศึกษาสาเหตุของการใช้ภาษาอังกฤษบนไทยในการพูดของนักวิชาการและนักเขียนทุกสาขา พบว่านักวิชาการและนักเขียนใช้ภาษาอังกฤษบนไทยเพราะใช้ง่าย ความหมายตรงตัวที่ได้จากความชัดเจนมากที่สุด เพราะการกำหนดให้คนเข้าใจชัดเจนเป็นสิ่งที่ไม่ทำได้ยาก เห็นได้จากศัพท์บางคำกำหนดขึ้นมาแล้วไม่มีใครยอมรับหรือนำมาใช้ เพราะยากเกินไป ต้องแปล และอธิบายความหมายอีกครั้ง หากใช้ภาษาอังกฤษทับศัพท์ก็สามารถเข้าใจได้โดย เช่น คำ "corruption" แปลเป็นภาษาไทยว่า "การกระทำความชั่วในลักษณะต่าง ๆ การอื้อฉาวถึงมัวหมอง" ผู้ใช้เลือกใช้คำ "corruption" มากกว่า เพราะสั้นและง่ายกว่า หรือคำ "quota" บัญญัติศัพท์ว่า "ส่วนกฏเกณฑ์" เมื่อใช้แล้วก็ต้องอธิบายว่าส่วนกฏเกณฑ์คืออะไร ถ้าใช้ "quota" คำเดียวอาจจะสามารถเข้าใจได้ทันที อีกประการหนึ่งคือมีการเปลี่ยนแปลงศัพท์ที่กำหนดขึ้นจนใช้แพร่หลายแล้ว เช่น คำ "attitude" ซึ่งเปลี่ยนไปจากคำ "ทัศนคติ" เป็น "เจตนาคติ" แล้วเปลี่ยนไปใช้ "เจตคติ" ทำให้ผู้ใช้ไม่แน่ใจว่าจะใช้คำไหนดี สาเหตุรองลงมาในการใช้ภาษาอังกฤษบนไทยจากการพูดของนักวิชาการและนักเขียนสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์คือ ความเคยชิน ได้ยินได้ฟังอยู่เสมอ เนื่องจากลักษณะของงานอาชีพและสาขาวิชา ทำให้ต้องอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีการใช้ ในลักษณะนี้ ศัพท์ที่ใช้เป็นที่เข้าใจกันทั่วไป นักวิชาการและนักเขียนสาขาเทคโนโลยีใช้ภาษาอังกฤษบนไทย เพราะคตินิยมไทยไม่ทันเป็นสาเหตุรองลงมา นั่นก็คือ ความเคยชินที่ใช้ศัพท์อังกฤษเสมอ ๆ ทำให้ศัพท์ภาษาไทยไม่ทัน หรือหาศัพท์ภาษาไทยมาใช้ไม่ได้นั่นเอง

การศึกษาการใช้ภาษาอังกฤษเป็นไทยในการเขียนของนักวิชาการและนักเขียนทุกสาขา พบว่านักวิชาการและนักเขียนใช้ภาษาอังกฤษเป็นไทยเพราะใช้ง่าย ความหมายตรงตัวดี ได้ความชัดเจนมากที่สุด สาเหตุรองลงมาคือ ความเคยชินได้ยืมได้ไวอยู่เสมอ จากสาเหตุทั้งสองนี้ เน้นให้เห็นว่าการใช้ภาษาของบุคคลขึ้นอยู่กับความสะดวกในการใช้คำ นักวิชาการและนักเขียนคำนึงถึงความถูกต้องและชัดเจนของเรื่องที่เสนอต่อผู้อ่านมากกว่าที่จะคำนึงถึงรูปแบบของคำ

การใช้ภาษาอังกฤษเป็นไทยกำลังขยายตัวอย่างรวดเร็วและกว้างขวางออกไปสู่กลุ่มชนทุกระดับ เพราะความเจริญทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมไปถึงการแพร่ขยายทางศาสนา การทหาร การเมือง และเศรษฐกิจ ทำให้มีการถ่ายทอดภาษากันขึ้น หทัย หทัยาภิรมย์ (หทัย หทัยาภิรมย์ 2514 : 133) กล่าวว่า ภาษานั้นนับได้ว่าเป็นวัฒนธรรมมวลชน (mass culture) ซึ่งมีการติดต่อแลกเปลี่ยนกันระหว่างกลุ่มชน ดังนั้นการที่เรารับเอาคำอังกฤษมาใช้เป็นไทยเป็นการรับวัฒนธรรมอย่างหนึ่งของชาวตะวันตกเข้ามา เนื่องจากความเจริญของชนชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษได้แพร่หลายเข้ามามากมายทำให้ภาษา ซึ่งถือว่าเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารเข้ามาปะปนมากขึ้น

การใช้ภาษาอังกฤษเป็นไทย เป็นลักษณะหนึ่งที่บ่งชี้ถึงความเปลี่ยนแปลงทางภาษา การนำคำใหม่ในภาษาอังกฤษ และไม่เคยมีคำใช้มาก่อนในภาษาไทย อาจทำให้ภาษาขยายกว้างออกไปมีคำใช้มากขึ้น หรืออีกทางหนึ่ง การนำคำอังกฤษเข้ามาใช้แทนคำไทยที่มีอยู่แล้ว คำไทยนั้นอาจสูญหายไป ทำให้ภาษาต่างประเทศเข้ามาปะปนมากขึ้น จึงควรพิจารณาว่าการรับเอาคำภาษาอังกฤษเข้ามาใช้จำเป็นหรือไม่ ในการศึกษาสาเหตุของการใช้ภาษาอังกฤษเป็นไทยของนักวิชาการและนักเขียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่านักวิชาการและนักเขียนใช้ภาษาอังกฤษเป็นไทยเพราะใช้ง่าย ความหมายตรงตัวดี ได้ความชัดเจน เน้นการใช้ภาษาที่ถ่วงการความถูกต้อง และสื่อความหมายได้ดี แต่การใช้ภาษาลักษณะนี้ใช้ได้กับบุคคลเฉพาะกลุ่มเท่านั้น อาจเป็นเหตุให้วิชาการต่าง ๆ อยู่ในวงจำกัด ไม่ขยายออกไปเท่าที่ควร ทำให้การศึกษาในประเทศไทยก้าวไปได้ช้ามาก ดังนั้นจึงควรใช้ศัพท์ภาษาไทยที่บัญญัติขึ้นแล้ว เพื่อเผยแพร่วิทยาการสู่ชนกลุ่มอื่น ๆ ด้วย การบัญญัติศัพท์มีผลต่อการใช้ภาษา เมื่อศัพท์ที่ขึ้นมาใช้ควรเป็นคำที่สามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน หากบัญญัติเป็นศัพท์ขึ้นใช้แล้วไม่มีการใช้เพราะศัพท์ยากเกินไป หรือยาวเกินไป ศัพท์บัญญัตินั้นก็ไม่มีประโยชน์

อีกประการหนึ่งคือ การคิดศัพท์ซ้ำซ้อน ลำบากคำเป็นศัพท์ที่เอื้อมรับ ไขกันทั่วไป แต่มีผู้คิดคำใหม่ขึ้นมาอีกเพื่อไขในความหมายเดียวกัน แสดงให้เห็นถึงความไม่ประสานกันในการกำหนดศัพท์ที่จะนำมาใช้ อาจก่อให้เกิดความสับสนและเกิดปฏิกิริยาในทางลบ คือ ไม่มีใครใช้ศัพท์บัญญัติแต่ละหน่วยงานที่มีส่วนร่วมในการกำหนดศัพท์จึงควรมีการประสานงานกันมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. การศึกษาการใช้ภาษาอังกฤษบนไทยครั้งนี้ เป็นการศึกษาถึงลักษณะของคำอังกฤษในการใช้ภาษาโดยทั่ว ๆ ไป ไม่ได้เจาะจงเฉพาะสาขาวิชาใดวิชาหนึ่ง เป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อให้ได้ลักษณะของการใช้ภาษา จึงควรมีการศึกษาในขั้นนี้เพิ่มเติม โดยศึกษาแต่ละสาขาวิชาโดยละเอียด เพื่อเปรียบเทียบลักษณะการใช้ภาษาในแต่ละสาขาวิชาหรือกลุ่มงานอาชีพต่าง ๆ
2. การใช้ภาษาอังกฤษบนไทย ไม่ได้จำกัดวงอยู่ในสาขาวิชาหรืองานอาชีพเท่านั้น แต่มีการใช้ทั่วไปในกลุ่มบุคคลต่าง ๆ กลุ่มบุคคลที่น่าสนใจและน่าศึกษาในการใช้ภาษา คือ เด็กวัยรุ่น เพราะเด็กวัยรุ่นรับวัฒนธรรมต่าง ๆ ได้ง่าย โดยเฉพาะในการใช้ภาษาที่เด็กอาจได้รับอิทธิพลทางภาษาจากสื่อมวลชน แล้วนำภาษามาใช้ในลักษณะที่แปลกออกไป เช่น นำหน่วยคำซึ่งแสดงพจน์ของภาษาอังกฤษ เข้ามามีหน่วยคำในภาษาไทย การศึกษาค้นคว้านี้จะช่วยให้เห็นถึงการใช้ภาษาในลักษณะที่ต่างออกไปอีกลักษณะหนึ่ง
3. คงได้กล่าวแล้วว่า การบัญญัติศัพท์มีความสำคัญของการใช้ภาษา ศัพท์ที่บัญญัติมานั้นจะเป็นที่ยอมรับหรือไม่ขึ้นกับผู้ที่ใช้โดยส่วนรวม จึงเป็นเรื่องที่ควรศึกษาว่าศัพท์ที่เป็นที่ยอมรับใช้กันทั่วไปนั้นมีลักษณะอย่างไร หรือศึกษาศัพท์ในกลุ่มบุคคลต่าง ๆ กำหนดขึ้นมาแล้วเป็นที่ยอมรับทั่วไปเปรียบเทียบกับศัพท์ที่มีความหมายเดียวกันแต่ไม่มีผู้ใดใช้ เพื่อเป็นแนวทางในการบัญญัติศัพท์ต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กาญจนา นาคสกุล "แบบเสริมสร้อยในภาษาไทยและเขมร" ใน กรอง, ภาษาและ

วรรณกรรม หน้า 82 - 95 โรงพิมพ์ศรีเมืองการพิมพ์ 2516

จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว, พระบาทสมเด็จพระ โกสุมภดี เล่ม 1 โรงพิมพ์อรุณศิริ 2496,

479 หน้า

พระราชหัตถเลขาพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โรงพิมพ์โสภณพิพรรฒ

ฉนากร 2476, 249 หน้า

คำกรักราชาภาพ, สมเด็จพระบรมราชา ประชุมพงศาวดาร ภาคที่ 29 โรงพิมพ์โสภณพิพรรฒ

ฉนากร 2476, 141 หน้า

ประชุมพงศาวดาร ภาคที่ 55 โรงพิมพ์เทียนทองวัฒนา 2512, 30 หน้า

นิพนธ์ อินสิน "ภาษาเป็นพิษ อันตรายที่ถูกเพิกเฉย" ปริทัศน์ 17 : 19 - 20 ธันวาคม

2518

✓ บุญเสริม อุทกภิรมย์ อธิบายคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ โอเคียนส์ไตร์ 2522, 398 หน้า

✓ บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, ม.ล. "คำบรรยายเพิ่มเติมเรื่องการฝึกอบรมครูภาษาไทย" ใน

คำบรรยายวิชาภาษาไทย หน้า 73 - 100 ศุภสภ 2516

✓ ประสิทธิ์ สุนทรโรทก "ข้อสังเกตเรื่องการสอนวิชาภาษาไทย" ใน คำบรรยายวิชาภาษาไทย

หน้า 1 - 7 ศุภสภ 2516

พัชร โกศลสัมฤทธิ์ "การใช้ภาษาอังกฤษในภาษาพูดของไทย" อักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ศิลปากร 3(2) : 54 - 65, 2523

พิทยาลงกรณ์, พระราชวรวงศ์เธอกรมหมื่น เรื่องของนักเขียนเมืองอังกฤษ บำรุงสาส์น

2514, 378 หน้า

วิจิตร แสงพลสิทธิ์ ความรู้เรื่องภาษาต่างประเทศในประเทศไทย โอเคียนส์ไตร์ 2524,

222 หน้า

วรินทร์ ภาษพงศ์ โครงสร้างภาษาไทย : ระบบไวยากรณ์ โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2522, 109 หน้า

✓ ศักดิ์ศรี แยมันดรา "การใช้คำและสำนวนต่างประเทศ" ใน ประชุมบทความเชิงวิชาการ
หน้า 39 - 54 ศรีเมืองการพิมพ์ 2516

✓ สงวน อึ้ง สิ่งแปลกในภาษาไทย โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม 2514, 397 หน้า

สุจิตรา กลุ่มเกษร "บัญญัติศัพท์ - ศัพท์บัญญัติ" ราชบัณฑิตยสถาน 2 : 20 - 23

ตุลาคม - ธันวาคม 2518

_____ "บัญญัติศัพท์ ศัพท์บัญญัติ เสียงสะท้อนจากผู้อ่าน" ราชบัณฑิตยสถาน 4 : 35 - 38

เมษายน - มิถุนายน 2521

สมบุญ ชิตพงศ์ การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ สำนักทดสอบทางการศึกษา
และจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523, 201 หน้า

หทัย หัตยาภิรมย์ "เด็กไทยควรเรียนภาษาต่างประเทศใดอย่างไร" ใน รายงาน
การประชุมทางวิชาการ เรื่องนโยบายการสอนภาษาต่างประเทศแก่เด็กไทย กองวางแผน
การศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ โรงพิมพ์สุริยภา 2514, หน้า 133

อภิศักดิ์ ทองบุญ "สัมภาษณ์นายกราชบัณฑิตยสถาน" ราชบัณฑิตยสถาน 1 : 2 - 11

กรกฎาคม - กันยายน 2518

✓ Beebe, Leslie M. "The Influence of the Listener on Code - Switching,"
Language Learning : A Journal of Applied Linguistics. 27(2) :
331 - 339, December, 1977.

Gemperz, John J. "Verbal strategies in multilingual communication,"
in Language and Cultural Diversity in American Education. New Jersey,
Prentice - Hall, Inc., 1970. 198 p.

✓ Henzl, Vera M. "Speech of Foreign Language Teachers : A Socio -
Linguistic Register Analysis," in Sociolinguistics. p.079 - 089.
Hochschul Verlage, Stuttgart, 1973.

✓ Hertzler, Joyce O. A Sociology of Language. Random House, New York,
1965. 559 p.

✓ Hockett, Charles Francis. A Course in modern linguistics. New York,
Macmillan, 1958. 621 p.

Kachru, Braj B. "Code - Mixing as a Communicative Strategy in India,"
in Round Table on Languages and Linguistics. p. 18 - 32.
Georgetown University, 1978.

Sridhar, S.N. "On the functions of code - mixing in Kannada,"
Aspects of sociolinguistics in South Asia. Special issue of
International Journal of Sociology of Language. 16. 109 - 117,
1978.

Sarie, Fairat. "Some aspects of code - mixing in Thai," Studies in
the Linguistic Sciences. 7(1) : 21 - 40, Spring, 1977.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายการการบรรยาย อภิปราย และปฏิบัติ

การศึกษาการใช้ภาษาอังกฤษบนไทยจากการพูด

ในการศึกษาข้อมูลจากการพูด เป็นการศึกษากจากการฟัง การบรรยาย การอภิปราย และปาฐกถา จำนวน 24 ครั้ง ดังต่อไปนี้

1. งานต้นตำราในสาขาภาษาของท่าน
2. ขบวนการส่งออกเฉพาะที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรม
3. สัมพันธ์กับสุขภาพและชีวิตความเป็นอยู่ของเรา
4. ทำไมคนไทยไม่เคารพกฎหมาย
5. สถานะของวิชาประวัติศาสตร์ในปัจจุบัน
6. อุดมการณ์ในการพัฒนาทาง เศรษฐกิจและสังคม
7. โอกาสของคณิตการในสังคม
8. เด็กจะได้อะไรจากแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5
9. การปฏิรูปทางการเมือง
10. ประเทศไทยกับการเมืองโลก - การเข้าสู่สงครามโลกครั้งที่ 1
11. การขอคืนภาษีอากร สำหรับการนำวัตถุดิบเข้าผลิตสินค้าส่งไปต่างประเทศ

(มาตรา 19 ทวิ)

12. ร่างกฎหมายคุ้มครองแรงงานฉบับใหม่ มีผลกระทบต่อนายจ้างอย่างไร
13. ปัญหาและทิศทางการบริหารค่าจ้างขั้นต่ำในทุกวันนี้
14. ประเทศไทยจะมีการประกันสังคมจริงหรือไม่
15. ปัญหาการจ่ายค่าชดเชยเมื่อเลิกจ้าง
16. ปัญหาการทำแท้งในประเทศไทย
17. บทบาทของสถาบันกับสังคม
18. การขยายตัวของระบบทุนนิยมในประเทศไทย ตั้งแต่ พ.ศ. 2488 ถึงปัจจุบัน
19. การขยายตัวของระบบเศรษฐกิจไทย
20. การสร้างความเจริญ

21. ความทันสมัย
22. กระบวนการสร้าง^๖ความทันสมัย
23. เทคโนโลยี
24. การส่งเสริมการขาย

ภาคผนวก ข
รายชื่อวารสาร บทความ สารคดี เรื่องสั้น และนวนิยาย

การศึกษาการใช้ภาษาอังกฤษบนไทยจากการเขียน

ในการศึกษาข้อมูลจากการเขียนเป็นการศึกษาจากวารสารสี่ชื่อเรื่อง คือ คุรุปริทัศน์ ศิลปากร คอลนา และป๊อการ์ ที่ตีพิมพ์ในปี พ.ศ. 2519 พ.ศ. 2521 และ พ.ศ. 2523 โดยศึกษาจากหัวเรื่อง ต่อไปนี้

คุรุปริทัศน์ (วารสารรายเดือน จำนวน 36 ฉบับ)

1. การศึกษากับการลงทุน
2. การประเมินบุคลากร
3. การศึกษากับการสร้างควมมั่นคงให้แก่วัฒนธรรม
4. การศึกษาเพื่อการเปลี่ยนแปลง
5. การศึกษานอกโรงเรียน
6. ทิศทางใหม่ของการฝึกหัดครู
7. บทบาทของครูร่วมสมัย
8. เรื่องราวเกี่ยวกับการวัดผลการศึกษา
9. การศึกษาเพื่อชีวิตและสังคม
10. การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรในมหาวิทยาลัย
11. ทิศทางใหม่ของหลักสูตรฝึกหัดครู
12. บทเพลงใครคือครู
13. การวิเคราะห์งานและวิเคราะห์บุคลากร
14. สภาพอาจารย์เป็นระเบียบเวลาถูกใหม่จริงหรือไม่
15. การศึกษาต่างประเทศ การเรียนรู้จากประเทศกำลังพัฒนา
16. ผลเสียของไฟฟ้าปรมาณู
17. การสอนภาษาต่างประเทศ
18. วิธีวิเคราะห์ข้อสอบอย่างง่าย
19. ปัญหาเรื่องลิขสิทธิ์ในการแปลตำราต่างประเทศ

20. ผู้บริหาร
21. สุขภาพจิตของเด็ก
22. การเสริมกำลังใจ
23. การใช้หลักสูตรและการบริหารงานสอน
24. ความจำของมนุษย์
25. พฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา
26. การฝึกอาชีพในชนบท
27. แนวคิดทางการเมืองของ จอห์น ล็อก และการปฏิวัติในอังกฤษ
28. พฤติกรรมในทางลบและสุขภาพจิตของเด็กในวันสงกรานต์
29. เปีย เจต กับแมว : การให้การศึกษา
30. ธุรกิจเอกชนกับระบบราชการและรัฐวิสาหกิจ
31. ชักคาริน -- ชัมพลกร
32. การเริ่มเรียนภาษาต่างประเทศแต่อายุน้อย
33. ศิลป - อนาคต
34. การประชาสัมพันธ์ในสถาบันการศึกษา
35. บทบาทของศิลปินในสังคม
36. การฝึกหัดครูเพื่อชนบท
37. ของฝากจากอิสราเอล
38. การติดตามผลการศึกษาของผู้รับทุนรัฐบาลไทย
39. ข้อควรคำนึงในการสอนภาษาต่างประเทศแก่เด็กเล็ก
40. ความขัดแย้งทางวัฒนธรรมในสังคมไทย
41. Teaching Spirit
42. การศึกษาในประเทศจีน
43. เหตุการณ์โลกปัจจุบัน : อิหร่านกับโลก
44. ไทยอพยพจากจีนจริงหรือ

45. การเมืองกับการบริหาร : ความแตกต่างระหว่างนักการเมืองกับข้าราชการ
46. เปียเจต์ กับทฤษฎีจิตวิทยา
47. ความคิดที่พบได้บ่อยในการเรียนภาษาอังกฤษ
48. แรงจูงใจไม่สัมพันธ์กับการพัฒนาชุมชน
49. การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์
50. แนวความคิดในการจัดหลักสูตรสิ่งแวดล้อมศึกษา
51. งบประมาณของอาจารย์ต้องการ
52. พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ
53. ฉันทนา เรื่องการศึกษา
54. การอาพาธของบุคคลิกภาพ
55. ทำไมเราจึงทำคามอย่างนั้น
56. หุ่นกระบอกไทย

ศิลปินกร (รายชื่อ 3 เลื่อน จำนวน 12 ราย)

1. สาสันสมเด็จ
2. จุกเหียน
3. กิ่งพิพิธพันธ์
4. จกหมายเหตุ การ เถินทางของคณะราษฎร กรมศิลป์
5. พื้นฐานวัฒนธรรมพื้นบ้านภาคใต้
6. แนวความคิดเกี่ยวกับการสืบราชสมบัติของนางนุสรี
7. ข้อสังเกตเกี่ยวกับการสงวนรักษามรดกวัฒนธรรมของประเทศไทย
8. ชื่อ หมา เขียน
9. การสำรวจแหล่งโบราณคดีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
10. สะพานพระราม 6

ปี่อาร์ (รายเดือน 36 ฉบับ)

1. อิศระภาพ
2. จงน
3. สตรีในทัศนะปี่อาร์
4. ความล้มเหลวนิยมชาว
5. เฟอซัน
6. มันทนา สภาโศก
7. ห้างไทย
8. ชาวสาร
9. ศิลปะแห่งบันทาย
10. ธงไทยในโอลิมปิก
11. กศิ์ทัวอย่าง
12. มายาพิศวง
13. ดอกไม้คือพรสวรรค์สำหรับฉัน
14. สัมมนาคนเดี่ยว
15. เรื่องนารู
16. บ้าน สวน ตกแต่ง
17. กรุงเทพฯ ไม่ไร้ออกสื่ง
18. ผู้ค้นน้ำครำ
19. ลมหายใจบนแบนพิมพ์
20. หนังสือลมหายใจของคุณ
21. โลกไม่กว้างแค่นั้นที่
22. นิราศประเทศข้างบ้าน (ลอสซอง) สิงคโปร์
23. หนาวเนื้อห่อเนื้อ
24. บันทึกสังคมบางกาน
25. ชายหมู่กรุง เทพน้อย เกอะแมจะลง

ดัดนา (รายบักษ์ 72 ฉบับ)

1. วันรักกรุงเทพ
2. ลา
3. ครั้งเกี่ยวไผ่เคยพอ
4. การถ่ายภาพ
5. กระทรงศึกษาไผ่เกี่ยว
6. กรรม (วิธี) ของการเลี้ยงลูก
7. จกหมายถึงเพื่อน
8. สเกศว
9. พังเคน
10. โลกสีคราม
11. ห่อไอเสีย
12. ที่นี้มีแม่หมายลูกคิดไผ่ครับ
13. พี่พนาเบือ
14. อยู่กับยาย
15. ลองของ
16. หองที่จักไผ่เสรว
17. อาจารย์ที่รัก
18. ผู้เป็นที่รักนรินทร์
19. ปันสีรุ้ง

ภาคผนวก ค
ศัพท์ที่ใช้และไม่ใช้ในการศึกษาขงมูล

1. ศัพท์ที่ปรากฏและใช้ในการศึกษามีดังต่อไปนี้

1. abnormal	2. absolute	3. absorb
4. abstract	5. accurate	6. acquire
7. active	8. achievable	9. accountability
10. accommodation	11. adjust	12. advertising
13. administration	14. agreement	15. alienate
16. aim	17. analysis	18. apply
19. approve	20. appoint	21. assume
22. assignment	23. assimilation	24. associativity
25. assumption	26. automation	27. automatic
28. average	29. award	30. autocrat
31. authority	32. ambition	33. article
34. adviser	35. advisee	36. appendix
37. animism	38. art	39. artist
40. aerodynamic	41. artistic	42. aesthetic
43. abortion	44. bank	45. base
46. benefit	47. beauty	48. bias
49. blame	50. board	51. boutique
52. brief	53. busy	54. business
55. budget	56. bureaucrat	57. bump
58. boat	59. came	60. cause
61. causation	62. capacity	63. capability
64. cancel	65. call	66. ceiling
67. circulate	68. checklist	69. change
70. channel	71. chairman	72. claim

73. classification	74. clear	75. combine
76. compare	77. complexity	78. compromise
79. competitive	80. competitiveness	81. comment
82. code	83. concept	84. consumers
85. condition	86. conscious	87. course
88. contribute	89. confirm	90. commercial
91. commercialized	92. component	93. complicate
94. commodity	95. courtesy	96. commission
97. cost	98. container	99. complaint
100. conflict	101. complete	102. consideration
103. concrete	104. children	105. conform
106. conformity	107. creativity	108. consortium
109. classic	110. chapters	111. cycle
112. case	113. complain	114. class
115. crazy	116. data	117. deductive
118. delay	119. defend	120. demand
121. democracy	122. defect	123. develop
124. designer	125. decision	126. description
127. deserter	128. digit	129. disable
130. dictate	131. dimmer	132. directory
133. distractors	134. duty	135. dialectic
136. drill	137. driver	138. dinner
139. deal	140. disappoint	141. earners
142. entertain	143. economy	144. education
145. effect	146. effective	147. establish

148. estimation	149. epistemology	150. expense
151. extreme	152. exercise	153. experience
154. exporter	155. expect	156. experimentalist
157. executive	158. extrinsic	159. excuse
160. etiquette	161. ends	162. export
163. exotic	164. facts	165. factor
166. facility	167. family	168. fair
169. fail	170. feeling	171. feedback
172. field	173. file	174. first
175. fix	176. form	177. follow
178. fraction	179. function	180. flash
181. feet	182. gazette	183. garment
184. generalization	185. gene	186. grids
187. gay	188. gift	189. grand
190. generation	191. handicraft	192. homogenion
193. holiday	194. homeland	195. health
196. honour	197. habit	198. homosapien
199. hit	200. hand	201. hurt
202. hangover	203. identify	204. identity
205. idea	206. indicator	207. infinity
208. integrate	209. inflate	210. interfere
211. index	212. indicate	213. indication
214. inductive	215. induction	216. invent
217. information	218. invoice	219. inquiring
220. inquiry	221. innovate	222. innovation

223. initially	224. introduction	225. intrinsic
226. interaction	227. interactive	228. input
229. industry	230. insight	231. impression
232. improving	233. image	234. imagination
235. implementation	236. ideal	237. integrity
238. intelligence	239. inactive	240. inn
241. injection	242. intermission	243. international
244. jewelry	245. judgement	246. justifies
247. jump	248. journalist	249. keep
250. knowledge	251. kinship	252. labour
253. layman	254. leadership	255. leader
256. lecture	257. list	258. literature
259. management	260. maintain	261. maintenance
262. maximum	263. main	264. marketing
265. manpower	266. materials	267. machinery
268. meditation	269. means	270. member
271. methodology	272. modernize	273. modernization
274. morale	275. men	276. metaphysics
277. mental	278. motivation	279. monopoly
280. model	281. money	282. misrate
283. mission	284. missionary	285. module
286. manuscript	287. marionette	288. museum
289. mood	290. negotiate	291. nurse
292. nonsense	293. non-partisan	294. nemanthetic
295. normal	296. nude	297. note

298. offer	299. observe	300. operator
301. organization	302. order	303. output
304. over	305. pack	306. packing
307. package	308. packaging	309. paper
310. participate	311. personal	312. pension
313. persuade	314. permanent	315. percentage
316. percentation	317. philosophy	318. piece
319. point	320. politics	321. position
322. portion	323. potential	324. please
325. project	326. process	327. product
328. production	329. proportion	330. productivity
331. promote	332. promotion	333. professor
334. problem	335. pressure	336. present
337. presentation	338. price	339. principle
340. public	341. push	342. progress
343. patience	344. phonetics	345. phrase
346. peer	347. purpose	348. pretest
349. psychiatrist	350. preface	351. proactive
352. premise	353. plot	354. paint
355. privacy	356. passive	357. posture
358. pollution	359. plate	360. proof
361. pretend	362. park	363. quality
364. quantitation	365. quantity	366. question
367. questionize	368. questionnaire	369. quotation
370. quote	371. range	372. rate

373. ratio	374. rent	375. record
376. reference	377. reward	378. reservation
379. register	380. reconstruct	381. reimburse
382. reflect	383. review	384. reserve
385. regression	386. response	387. resource
388. region	389. reverse	390. reject
391. requirement	392. refer	393. report
394. reaction	395. reactive	396. regular
397. return	398. reachable	399. reliability
400. recognition	401. readiness	402. running
403. routine	404. rehabilitation	405. read
406. recite	407. relaxation	408. rubbing
409. safe	410. sample size	411. salesman
412. sale	413. salary	414. scale
415. scope	416. scholar	417. scholarship
418. season	419. session	420. settle
421. sensitive	422. service	423. secret
424. seal	425. segment	426. self - concept
427. security	428. serious	429. shipping
430. sheet	431. shelf	432. shipment
433. speech	434. speed	435. specialize
436. specialist	437. specific	438. skill
439. staff	440. step	441. strict
442. standard	443. state	444. socialize
445. socialization	446. soldier	447. slide

448. supervisor	449. supply	450. support
451. survey	452. subjective	453. subjection
454. system	455. symbols	456. syphon
457. sincere	458. spirit	459. school
460. stress	461. stage	462. superior -
463. subordinate	464. summative	465. speculative
464. spring	465. sex	466. sexy
467. shopping	468. space	469. sports
470. script	471. sign	472. stop
473. sure	474. summer	475. surprise
476. sense	477. target	478. taste
479. technician	480. test	481. textile
482. theory	483. timing	484. title
485. train	486. transcribe	487. transcription
488. trend	489. tradition	490. trade
491. translation	492. tranquility	493. trip
494. transcendental	495. trustworthy	496. tense
497. transactional	498. thrill	499. top
500. teamwork	501. tip	502. unaccomplish
503. union	504. uniqueness	505. universal
506. unlearning	507. vacation	508. validity
509. value	510. vary	511. vassal
512. voiceless	513. voiced	514. vibration

2. ศัพท์ไม่ศึกษา เป็นศัพท์ที่ผู้เรียนจะต้องรู้

2.1 เป็นคำอังกฤษและบัญญัติในแผนภูมิรวมฉบับราชบัณฑิตยสถาน

2.2 เป็นชื่อเฉพาะที่ไม่ใช่ภาษาไทย เป็นที่รู้จักทั่วไป

2.3 เป็นศัพท์ที่ใช้กันในเฉพาะสาขาวิชาหรือขั้นเทคนิค สิ่งเป็นที่รู้จักหรือเข้าใจกันในยุคสมัยที่ใกล้เคียงกัน คำเหล่านี้กลายเป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางในสาขาวิชาอื่น ๆ และของกันทั่วไป

2.4 เป็นคำที่ปรากฏในโฆษณาที่แพร่หลายทั่ว ๆ ไป

ศัพท์ไม่ศึกษา ได้แก่

1. air conditioned	2. anti	3. agent
4. act	5. apartment	6. bank
7. bill	8. ballad	9. brake
10. boot	11. bonus	12. bus
13. bartender	14. buffet	15. bar
16. cable	17. captain	18. catalogue
19. cartoon	20. capsule	21. casino
22. censor	23. cheque	24. check
25. cell	26. cement	27. cheer
28. clinic	29. column	30. copy
31. computer	32. counter	33. cocktail
34. cowboy	35. corruption	36. commune
37. champ	38. concert	39. credit
40. cue	41. degree	42. darling
43. free	44. fluoride	45. fullscap
46. flat	47. fashion	48. farm
49. flipchart	50. fit	51. fossils

52. film	53. floor	54. game
55. group	56. grade	57. gang
58. gas	59. guide	60. hero
61. hippy	62. hotel	63. hormone
64. harem	65. honeymoon	66. hostess
67. joke	68. lock	69. locket
70. lighter	71. lady	72. magazine
73. nightclub	74. nucleus	75. necktie
76. office	77. partner	78. pattern
79. poster	80. programme	81. pyramid
82. pump	83. pound	84. party
85. picnic	86. plastic	87. police
88. quota	89. roneo	90. racket
91. romantic	92. serve	93. sponsors
94. stock	95. strike	96. switch
97. show	98. spring	99. style
100. shock	101. suit	102. studio
103. sweater	104. soup	105. team
106. tent	107. term	108. telex
109. transcript	110. taxi	111. terrace
112. tour	113. tape	114. tank
115. unit	116. X - ray	

ภาคผนวก ง
แบบสอบถามสาเหตุของการใช้ภาษาอังกฤษในประเทศไทย

ภาควิชาภาษาตะวันตก

คณะมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

วันที่ 16 เมษายน 2525

เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เรียน

ข้าพเจ้า นางสาววงศ์เช ภัทรนิษฐ์ นิสิตปริญญาโท สาขาภาษาอังกฤษ กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การศึกษาการใช้ภาษาอังกฤษในประเทศไทย เพื่อศึกษาลักษณะของการนำศัพท์ภาษาอังกฤษมาใช้ในภาษาไทย และเพื่อศึกษาความเห็นของท่านในการนำศัพท์ภาษาอังกฤษมาใช้ในภาษาไทย ประโยคและคำศัพท์ในแบบสอบถามได้มาจากการพูดในการอภิปราย การบรรยาย และปาฐกถา และจากการเขียนในวารสาร โดยคัดเลือกจากศัพท์ที่มีความถี่ของการใช้สูง ตามลำดับ ทั้งในการพูดและการเขียน

จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามให้ตรงตามความเป็นจริงที่สุด เพื่อผลการศึกษาที่ถูกต้อง ข้อมูลใด ๆ ที่ท่านตอบ ข้าพเจ้าจะเก็บรักษาไว้เป็นความลับ ผู้ใดไม่มีโอกาสทราบ

ขอให้ท่านส่งแบบสอบถามที่ตอบแล้ว คืนตามตำบลที่อยู่ที่ได้เขียนมาพร้อมแล้วที่
ด้านหลังของแบบสอบถาม ภายในวันที่ 15 กรกฎาคม 2525

ขอขอบพระคุณอย่างสูงในความกรุณา และความร่วมมือของท่าน

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

วงศ์เช ภัทรนิษฐ์

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัว

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับลักษณะของการใช้ภาษาอังกฤษในประเทศไทย

ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับสาเหตุที่ใช้ภาษาอังกฤษในประเทศไทย ลักษณะของคำถามเป็น

เพียงตัวอย่าง แสดงลักษณะของการนำมาใช้เท่านั้น ซึ่งท่านอาจจะนำไปใช้กับเนื้อหาอื่น ๆ ได้
แต่มีลักษณะของการใช้ภาษาแบบเดียวกัน ถือเป็นการใช้ภาษาตามข้อคำถามเช่นเดียวกัน

ตอนที่ 1 รายละเอียดส่วนตัว

1. ระดับการศึกษา ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือปริญญาตรี
☐ สูงกว่าปริญญาตรี
2. สาขาวิชา

ตอนที่ 2 ท่านใช้ภาษาอังกฤษในประเทศไทยลักษณะใดมากที่สุดตามลำดับ โปรดเขียน

หมายเลข 1, 2, หรือ 3 ลงใน ☐ หน้าตัวเลือก

- 1 หมายถึง ใช้มากที่สุด
- 2 หมายถึง ใช้ปานกลาง
- 3 หมายถึงใช้น้อย

☐ ใช้ภาษาอังกฤษทับศัพท์ เช่น

- Items ต่าง ๆ ต้องทำทุกข้อ
- เรามี contract กันครับ
- เขาต้องการ promote สินค้าของเขา

☐ ใช้คำภาษาอังกฤษควบคู่ไปกับศัพท์ภาษาไทย เช่น

- อันนี้ต้อง**บังคับ**นะครับ compulsory นะครับ
- ในทาง**ผลิตกำลังคน** (manpower)
- เราต้อง persuade ต้อง**ชักจูง**ลูกค้า

□ ใช้ภาษาอังกฤษมากกว่า 1 คำ ในกลุ่มคำหรือประโยค เช่น

- มันเป็น flow เป็น process
- เด็กก็ส่วนใหญ่มาจากทางบ้านชอบซักใจแก่ reaction ของแก่
อาจจะ extreme ไปสองข้าง
- คนเราควรมี spirit ที่เรียกว่า give and take ไม่ใช่ take
กันเดียว

ตอนที่ 3 สาเหตุของการใช้ภาษาอังกฤษบนไทย

คำชี้แจง การใช้ภาษาอังกฤษบนไทยจากประโยคหรือกลุ่มคำดังต่อไปนี้ท่านใช้หรือไม่ใช้ หากท่านใช้ประโยคหรือกลุ่มคำในลักษณะเดียวกับข้อความ ท่านมีจุดประสงค์ หรือมีความมุ่งหมายในการใช้ หรือใช้ด้วยเหตุผลใดบ้าง

โปรดอ่านตัวเลือกต่อไปนี้แล้ว เลือกตัวเลือกที่สอดคล้องกับความเป็นจริงมากที่สุดตอบลงในข้อความ ท่านอาจตอบเหตุผลอื่นที่ไม่มีตัวเลือกลงในข้อความ ตัวเลือกของท่านอาจซ้ำกันได้ ในข้อความแต่ละข้อ

ตัวเลือก

- ก. ไม่มีคำในภาษาไทย
- ข. บางครั้งคำภาษาไทยไม่ทัน
- ค. ง่ายและความหมายตรงตัวดี
- ง. เพื่อความทันสมัย
- จ. ต้องการความสนใจจากผู้ฟัง
- ฉ. คนที่มีความรู้ใช้กันอย่างนี้ทั้งนั้น
- ช. เพราะความเคยชินและได้ยินได้ฟังอยู่เสมอ
- ซ. ต้องการเน้นความหมาย

ฯลฯ

ข้อ	ข้อความ	ใช่		ไม่ใช่	เหตุผลที่ใช่	
		พูด	เขียน		พูด	เขียน
1	เขาจะมี <u>business</u> สำหรับ					
	การค้าโดยเฉพาะ					
2	คุณคงวิเคราะห์ใน					
	<u>production</u> ของคุณที่มีอยู่					
3	ผมอาจจะพอใจใน <u>service</u>					
	ของเขา					
4	เราสามารถพัฒนา <u>staff</u>					
	ของเราได้ดี					
5	คนอื่นเขาเอา <u>idea</u> กันไปแล้ว					
6	เรา <u>test</u> ความต้องการของ					
	ตลาดแล้ว					
7	ฝรั่งเขามา <u>survey</u> เมืองไทย					
8	การสอนไม่มีลักษณะที่ <u>reflect</u>					
	ความเป็นจริงของสังคม					
9	ผมเสนอให้ทั้งสองฝ่าย					
	<u>compromise</u> กัน					
10	เจ้าของทุนต้อง <u>control</u> ทุนได้					
11	ในด้านการอ่านยิ่ง <u>strict</u> หนัก					
12	คำถามทั้งหมดเป็นเรื่อง <u>serious</u>					
	มาก					
13	เราต้อง <u>sincere</u> ต่อบุคคลอื่น ๆ					

ข้อ	ข้อความ	ใช้		ไม่ใช้	เหตุผลที่ใช้	
		พูด	เขียน		พูด	เขียน
14	ตัวแทนของเราทำงานไม่ <u>active</u>					
15	คนพวกนี้ <u>tough</u> มาก					
16	การ <u>form</u> ตัวคณะกรรมการ					
17	เราควรจะทำอย่างไรบ้างในการ <u>export</u>					
18	การ <u>question</u> ขึ้นมาเพื่อ กระตุ้นความสนใจ					
19	การ <u>design</u> ระบบที่ดี					
20	มันเป็นการ <u>share experience</u> กัน					
21	เขาใช้โภชนาการเป็นแนวทาง หรือเป็น <u>means</u> ไปถึงแม่					
22	วัตถุประสงค์ต้องให้ <u>reachable</u> ให้บรรลุถึงได้					
23	ในเซกชนบทเราจะ <u>maintain</u> หรือจะให้คงอยู่ในการใช้แม่					
24	ทุกอย่างให้เป็นไปตาม <u>demand</u> และ <u>supply</u>					
25	ผู้ที่ได้เปรียบคือผู้ที่มี <u>bargaining power</u> สูงกว่า					
26	คุณเฝ้าไรคักควมา เป็น <u>by product</u> ก็คือไป					

ข้อ	ข้อความ	ใช้		ไม่ใช้		เหตุผลที่ใช้	
		พูด	เขียน	พูด	เขียน	พูด	เขียน
27	เขา <u>check</u> ตรงที่ต้อง <u>charge</u>						
28	คุณจะต้อง <u>keep</u> ให้นั้นเป็น <u>secret</u>						
29	เรายังมี <u>field</u> ที่ <u>open</u> มากเหลือเกิน						
30	คุณจะไม่ปล่อยยั้งมันหรือจะ <u>take action</u> อย่างไร						
31	เราอาจดูได้ว่าทัศนคติโดย <u>nature</u> ของมัน						
32	เขา <u>refer</u> ว่าคุณเป็นลูกค้าคนหนึ่งของเขา						
33	เรา <u>assume</u> ว่าภาวะบริโลกยังคงเดิมอยู่						
34	จะช้าหรือเร็วแล้วแต่ <u>feeling</u>						
35	เขาคงเป็น <u>expert</u> ด้านอื่น						
36	ในการผลิตของคำนึงถึง <u>consumers</u> ควบ						
37	คุณของคำนึงถึง <u>value</u> ของการจัด						
38	เขา <u>respect</u> เราพอสมควร						
39	เราต้องให้โรงพยาบาลของรัฐหรือของเอกชน <u>reserve</u> เตียงไว้ให้						
40	ถึงเราจะ <u>speed</u> ใต้อย่างเต็มที่ก็ไม่เกิน 5 %						

การศึกษากาไรโซภาษาอังกฤษบนไทย

บทคัดย่อ

ของ

วงศ์เช ภัทรนิตย

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคำหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

ตุลาคม 2525

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาลักษณะการใช้ภาษาอังกฤษบนไทยจากการพูด และการเขียนของนักวิชาการและนักเขียน และเพื่อศึกษาสาเหตุของการใช้ภาษาอังกฤษบนไทยของนักวิชาการและนักเขียน ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ การพูดที่สถาบันต่าง ๆ จัดขึ้น จำนวน 24 ครั้ง การเขียนในวารสารไทยสมัยใหม่ จาก พ.ศ. 2519 - 2523 และผลการตอบแบบสอบถามสาเหตุของการใช้ภาษาอังกฤษบนไทยของนักวิชาการและนักเขียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ นักวิชาการและนักเขียนสาขาวิชาต่าง ๆ จำนวน 125 คน ผลการตอบแบบสอบถามศึกษาโดยสถิติอัตราร้อยละตามสาเหตุ ผลการวิจัยมีดังต่อไปนี้

1. การใช้ภาษาอังกฤษบนไทยในการพูด ใช้คำนาม อัตราร้อยละ 66.38 คำกริยา อัตราร้อยละ 25.64 คำคุณศัพท์ อัตราร้อยละ 7.30 และคำวิเศษณ์ อัตราร้อยละ .68
2. การใช้ภาษาอังกฤษบนไทยในการเขียน ใช้คำนาม อัตราร้อยละ 90.20 คำกริยา อัตราร้อยละ 7.53 และคำคุณศัพท์ อัตราร้อยละ 2.23 ส่วนคำวิเศษณ์ไม่ปรากฏการใช้
3. ในการใช้คำอังกฤษบนไทย มีการใช้ทั้งในรูปของคำเดี่ยวหรือกลุ่มคำ เช่น นาม นามวลี กริยา และกริยาวลี เป็นต้น
4. การใช้ภาษาอังกฤษบนไทยมีสามลักษณะคือ ใช้คำอังกฤษหนึ่งครั้งในประโยคหรือกลุ่มคำ ใช้คำอังกฤษมากกว่าหนึ่งครั้งในประโยคหรือกลุ่มคำ และใช้คำอังกฤษควบคู่กับความหมายภาษาไทย

5. สาเหตุของการใช้ภาษาอังกฤษบนไทยของนักวิชาการและนักเขียน เนื่องมาจากความสะดวกของการใช้ศัพท์อังกฤษ เพราะใช้ง่าย ความหมายตรงตัว ได้ความชัดเจน และเพราะความเคยชินได้ยินได้ฟังอยู่เสมอ

ผลการวิจัยครั้งนี้เป็นประโยชน์ต่อการศึกษากาการใช้ภาษาและการเปลี่ยนแปลงของภาษา ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจถึงการพัฒนาภาษาในสังคมไทย

ENGLISH - THAI CODE - MIXING : A SOCIOLINGUISTIC STUDY

ABSTRACT

BY

WONGKHAIE PATTARANIT

Presented in partial fulfillment of the requirement

for the Master of Education degree

at Srinakharinwirot University

October 1982

The purposes of this study were to study the use of English-Thai code-mixing in speaking by the academicians and in writing by the writers in periodicals, and to study their reasons for using code-mixing. The data were collected from 24 public talks, articles from periodicals published in 1976, 1978 and 1980, including the academicians' and writers' reasons obtained from the questionnaire. The subjects were 125 academicians and writers of four fields : Humanities, Social Sciences, Sciences, and Technology (Applied Sciences).

The results were as follows :

1. In speaking, nouns were used 66.38 percent, verbs 25.64 percent, adjectives 7.30 percent, and adverbs 0.68 percent.

2. In writing, nouns were used 90.20 percent, verbs 7.53 percent, and adjectives 2.23 percent. No adverb was used in writing.

3. Both single words and groups of words were used in English-Thai code-mixing such as nouns, noun phrases, verbs, and verb phrases.

4. There were three patterns of English-Thai code-mixing : using word(s) once in a sentence or a phrase; using word(s) two or more times in a sentence or a phrase; using word(s) together with the Thai equivalent.

5. The subjects used English-Thai code-mixing because of its simplicity, practicality, and familiarity.

The findings were useful for the study of language use and language change which help us to understand the development of language in Thai society.